

Професіонали

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

Знаний волинський аграрій Віктор ШУМСЬКИЙ:

«ЖИВУ ЗА ПРАВИЛОМ: ТВОЯ ПЕРЕМОГА — ЗАСЛУГА ІНШИХ, ТВОЯ ПОРАЗКА — ТВОЯ ВІНА»

с. 10-11

Дива трапляються!

Про такого Діда Мороза у Купичеві навіть не мріяли

А газета «Волинь-нова» довела учням і вчителям із Турійського району, що у новорічно-різдвяні дні — якщо дуже захотіти — можливе навіть неможливе. Тим паче, вони самі доклали для цього стільки зусиль

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

с. 15

У руках директора Олександра Гончарука один із перших експонатів, з якого розпочався шкільний музей виробів із соломи.

РЕКЛАМА

Якісні **ВІКНА** **ВОРОТА** **Надійні ДВЕРІ**

Після замовлення вартість до 10 сантиметрів **ДОСТАВКА БЕЗКОШТОВНА** + діє державна програма НА ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ **-35%**

Ролети
Маркізи
Автоматика

ЗахідВікнаСервіс
Центр якісних технологій

м. Луцьк, просп. Соборності, 26, тел.: 28-55-93, (095) 630-03-35, (068) 998-81-40
м. Луцьк, вул. Теремнівська, 57, т./ф.: 71-70-54, (067) 334-76-67, (099) 233-10-66

Вітаємо!

Завтра зустрічатиме ювілей коханий чоловік, люблячий тато, найкращий дідусь, житель села Піддубці Луцького району

**Віталій Миколайович
ДРАНИЦЬКИЙ.**

Наш славний і рідний, найкращий у світі,
З вами нам завжди затишно й світло.
Ви гарний господар і батько чудовий,
Даруєте турботу та море любові.
Спасибі за ласку, за руки умілі,
Що вмієте підтримати словом і ділом,
Що в рідному домі надійно та щиро.
Живіть нам на радість у щасті та мирі.
Хай Бог милосердний з високого неба
Дарує усе, чого вам треба.
А Матінка Божа — Цариця Свята —
Дарує щасливі й довгі літа.
З повагою та найкращими побажаннями
дружина, діти, внуки.

ЦЕНТР ВІДНОВЛЕННЯ ЗОРУ®
АНАТОЛІЯ СОВВИ

ДІАГНОСТИКА ЗОРУ У ВАШОМУ МІСТІ

Керівник -
Анатолій СОВВА

Приєм за попереднім записом:

10.01 - ГОРОХІВ - (095) 931-74-74, (067) 189-00-62
12.01 - ТУРІЙСЬК - (0332) 72-08-58, (095) 931-74-74
15.01 - ЛЮБОМЬ - (095) 931-74-74, (067) 189-00-62
17.01 - КОВЕЛЬ - (0332) 72-08-58, (095) 931-74-74

м. ЛУЦЬК, проспект Волі, 52
(0332) 72-08-58, (095) 931-74-74, (067) 189-00-62

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

ПРАВДА ПРО МАРГАРИНИ ТМ МАКО (MASELKO)*

Це факт, що в недалекому минулому чи не в кожній хаті на селі і в колгоспах були мільйони корів, а вершкове масло все одно залишалося дефіцитом. І це факт — сьогодні, коли корову вдень з вогнем не відшукати, полиці магазинів завалені різними маслами

А де береться молоко для цього масла?

І це факт, що Україна є одним зі світових лідерів з виробництва та експорту соняшникової олії. І це факт, що українці — світові

лідери у споживанні соняшникової олії.

І це факт — основою маргаринів ТМ Мако є українська соняшникова олія найкращої якості.

А зараз про фактичні переваги маргаринів ТМ Мако перед нинішніми маслами:

- ▶ дешевші;
- ▶ натуральні;
- ▶ дієтичні;
- ▶ пісні;
- ▶ без холестерину;
- ▶ легко засвоюються організмом;
- ▶ мають триваліші терміни зберігання;
- ▶ легко намащуються на хліб просто із холодильника.

Маргарини ТМ Мако — сучас-

но, оптимально, корисно та зручно. Вони ідеальні для бутербродів та гарнірів. Вівсяна каша та інші гарніри, засмачені маргаринами Мако, вигідно відрізняються за своїм смаком. А бутерброди з Мако — це не тільки смачно, а й комфортно, зручно та динамічно в нашому швидкому, набираючому темп, житті.

І ще один факт — у Польщі, Угорщині, Чехії і далі на Захід культура споживання маргаринів дуже висока. Громадяни цих країн вживають бутербродних маргаринів у десятки разів більше, ніж в Україні, адже дбають про своє здоров'я і обирають продукти корисні та якісні.

Мако — ідеальні маргарини із соняшникової олії.

Цифри Факти

● На другий день Різдва луцькі патрульні врятували жінку від можливого падіння з дев'ятиповерхівки. 31-річна лучанка сиділа у вікні технічного поверху, спустивши ноги. Поліцейський, який прибув на виклик, вирішив не вести з нею жодних перемовин, тихенько підійшов і вхопив її за одяг, затагнувши всередину. Разом із колегою копи намагалися заспокоїти жінку, а потім передали її медикам.

● У Луцьку комунальники збиратимуть новорічні ялинки і сосни на утилізацію. Частина з них віддадуть в зоопарк для годівлі звірів, решту – утилізують у твердопаливних котлах на власному підприємстві. Тож працівники КП «Луцькспецкомунтранс» просять лучан акуратно складати непотрібні новорічні ялинки поблизу смітників, звідти їх забератимуть двічі в тиждень.

● Волинь – на 4-му місці за створенням територіальних громад. Лідери рейтингу – Хмельницька, Житомирська, Чернігівська області. Площа ОТГ в регіоні займає 45,2%. Процес децентралізації планують завершити у 2018-му році.

● «Я вже втомився коментувати чутки. Право призначати і звільняти голову ОДА належить Президенту України. Якщо глава держави прийме таке рішення, я його виконаю. Якщо хтось хоче внести таку звістку у вуха волинян й випередити Президента – це його право, – сказав про свою можливу «відставку» Володимир Гунчик. Інформацію про ймовірну заміну очільника краю напередодні Нового року поширив народний депутат Ігор Гузь.

● 31 грудня, за декілька годин до нового року, в Луцькій міській клінічній лікарні зробили першу і поки унікальну для Волині операцію зупинки шлункової кровотечі методом емболізації. Пацієнту ввели катетер через стегнову артерію, та «запломбували» уражене місце. Раніше таке лікування передбачало складну операцію з видаленням частини шлунка. Життя чоловіка врятував професіоналізм хірурга Олександра Христюка та сучасне обладнання лікувальної установи.

● Схованку з вибухівкою та боєприпасами на території Шацького району виявили співробітники Служби безпеки України спільно з поліцією. Зі схрону, що був облаштований у лісі, правоохоронці вилучили тротилову шашку, мінний детонатор, три електродетонатори та набой різного калібру. Тривають слідчі дії.

● 151 мільйон гривень отримає Волинь на розвиток сільської медицини. Ці кошти мають бути використані на будівництво медичних закладів, придбання медобладнання, розвиток телекомунікаційної інфраструктури, забезпечення житлом та транспортом медиків. Уже в цьому місяці обласна держадміністрація має подати в Міністерство регіонального розвитку пропозиції щодо проектів та заходів, які фінансуватимуться з держбюджету на розвиток системи охорони здоров'я у сільській місцевості. ■

■ Неймовірно!

СВЯТИЙ СТЕФАН УБЕРІГ ХРИСТА ВІД БІЛЬШОВИЦЬКИХ КУЛЬ

На Рівненщині зберігається єдина в Україні ікона, на якій цей первомученик закриває уста Ісусу. Дивовижне зображення з'явилося після реставрації образу XVIII століття. Поки що його не можуть пояснити ні духовенство, ні науковці, бо воно виходить за межі людського розуміння

Мирослава КОЗЮПА

Унікальну ікону виявив рівненський художник-реставратор Микола Бендюк ще на початку 1990-х. Чоловік купив її у літньої жінки на Хмельниччині. Як з'ясувалося, образ належав давньому князівському роду Сангушків.

— Навесні 1918 року совети захопили палац князя неподалік ріки Горинь у Слауті. Ікона святого первомученика Стефана тут займала особливе місце – перед нею молилися і правителі, і їхні гості, і прислуга. Але підбурювані більшовиками солдати 264-го піхотного полку вбили старого князя Романа Сангушка, – розповідає історик Микола Бендюк. – Внесли ікону з каплички і вправлялися на ній у стрільнині по лику Ісуса Христа. На полотні залишилося понад 50 дірок від куль. Потім образ кинули в калюжу. Якась жінка підняла святиню і зберігала її протягом восьми десятиліть на горіщі. Так ікона «дожила», хоч і в жалюгідному стані, до наших днів, – розповідає реставратор.

Художник спершу планував використати полотно для реставрації інших ікон, адже зображення на ньому майже не було видно. Працював над ним 5 років, найважче давалося відновлення пробитих кульми місць. Коли ж спеціальними розчинами очистив знахідку від нашарувань бруду, на вцілілих шматочках побачив незвичне зображення – свяятий Стефан правницею закриває уста Христові.

Найбільшим дивом було те, що, зрешетивши полотно,

Дивовижно: як могло з'явитися таке зображення.

« Стефан, затуляючи уста Вчителя, захищав слово Господнє від наруги атеїстів. »

■ Кримінал

До поліції близько 2-ї години ночі зателефонувала жителька селища Оржів Рівненського району і повідомила, що на порозі її будинку лежать поранені молоді хлопці

Валентин СТАВСЬКИЙ

Поліцейські на місці з'ясували, що ввечері 15-річний житель села Зоря і ще троє його товаришів

Нічні розбірки закінчилися різаниною

були у розважальному закладі Оржева. У цьому ж кафе відпочивали троє молодих місцевих жителів. Між компаніями розгорівся конфлікт, який нібито швидко вичерпався. Але їхні шляхи згодом знову перетнулися вже біля одного з будинків. Розмова переросла у шалпанину, в результаті якої 15-річний мешканець Зорі почав наносити одному з місцевих хлопців удари ножем. Двоє його товаришів теж отримали ножові поранення, але вже від іншого 18-річного

« Троє жителів Оржева з колото-різаними ножовими пораненнями ніг госпіталізували у Рівненську центральну лікарню. »

зорянця. Нападники залишили потерпілих і втекли. «Швидку» викликала небайдужа жінка, яка, почувши крики, виявила їх на своєму порозі.

Усіх трьох жителів Оржева з колото-різаними ножовими пораненнями ніг госпіталізували у Рівненську центральну районну лікарню. Двом із них загрозило життя і здоров'ю немає. Третій після оперативного втручання перебуває у важкому стані. За фактом хуліганства поліцейські розпочали досудове розслідування за ч. 4 ст. 296 Кримінального кодексу України. Вилучені розкладний ніж та ніж-кастет правоохоронці направили на експертизу. Обом зловмисникам повідомлено про підозру у вчиненні хуліганських дій. ■

РЕКЛАМА

**ПІДПРИЄМСТВО
ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ**

МАЛЯРІВ, ШТУКАТУРІВ, ІНЖЕНЕРІВ
з виробництва металопластикових конструкцій та монтажників цих конструкцій.

Звертатися за телефонами:
093 399 8624, 050 378 6275
(Юрій, з 9.00 до 17.00).

Продаємо смачні яблука
різних сортів зі сховища,
ціни від 7 грн/кг

(с. Грибовиця, Іваничівський р-н).
Тел.: 0938420537, 0963842219.

**ВІБРОБЛОКИ (11 грн/шт)
ГАЗОБЛОКИ (985 грн/м³)**

від виробника
Організуємо доставку.

Тел.: 066-897-96-96, 067-116-11-44.

■ Резонанс

С-400: окупанти перетворюють Крим із курорту на велику військову базу.

КОМЕДИЯ: ПУТІН РОЗГОРТАЄ В КРИМУ С-400 ДЛЯ... «ЗАХИСТУ ВІД УКРАЇНИ»

Другий дивізіон зенітно-ракетного комплексу С-400, дислокований у Севастополі, буде контролювати повітряний простір над Чонгаром і Армянськом

Петро МАКАРУК

Окупанти заявили, що в Криму формується ешелонувана система протиповітряної оборони, оскільки Україна проводить випробування крилатих ракет. Зазначимо, що ЗРС дальньої дії С-400 «Тріумф» призначена для ураження літаків стратегічної і тактичної авіації, балістичних ракет, гіперзвукових цілей та інших засобів повітряного нападу на відстані від 60 до 400 кілометрів.

Що ж так налякало російських загарбників? Насамперед — це чергові вдалі випробування ракетного комплексу «Вільха», який має замінити радянські «Смерчі». Ракети «Вільхи»

«Якщо наші постараться, то і до Москви дотягнуться.»

летять на понад 120 кілометрів і, як засвідчили випробування в Одеській та Херсонській областях, мають велику точність — відхилення від цілі становить не більше 15 метрів.

А після того, як Україна випробувала ще одну зброю — ракетний комплекс «Грім-2», у Росії заговорили про те, що Київ готується зруйнувати з повітря Керченський міст. «Грім» — справді грізна зброя, яка може

«дотягнутись» до ворога аж за 280 кілометрів, однак до серійного виробництва цього ракетного комплексу ще далеко.

Наразі, за словами директора інформаційно-консалтингової компанії Deense Express Сергія Згурця, тільки почалися випробування. Причому потужну зброю готують для близько-східного замовника. Але наші військові розраховують на те, що «після вдалого завершення циклу випробувань і постачань за кордон це суттєво знизить витрати на доопрацювання комплексу під вимоги українських військових, які є вищими, ніж вимоги іноземців». Зокрема, й щодо дальності стрільби. Якщо наші постараться, то і до Москви дотягнуться. ■

■ Пульс дня

А ЧОМУ НЕ МІНІМАЛЬНУ ЗАРПЛАТУ?

Ринату Ахметову заборонили витратити на свої потреби понад 20 тисяч євро на місяць

Такі рішення ухвалив Окружний суд Нікосії (Кіпр). Обмеження введені у зв'язку з заморожуванням 5 січня активів українського олігарха на суму 820 млн доларів. Позов проти Ринату Ахметова подала «Raga Establishment», яка належить колишньому голові правління «Родовід банку» Денису Горбуненку. Компанія стверджує, що бізнесмен практично не заплатив за куплений у неї «Укртелеком» (Господарський суд Києва у жовтні 2017 року повернув підприємство у державну власність). Згідно з рішенням кіпрської Феміди, відповідачі можуть витратити не більше 20 тисяч євро на покриття судових витрат. Якщо ж вони є фізичними особами, то мають право на таку ж суму додатково для власних потреб, таких як проживання, харчування тощо. Також суд дозволив використовувати щомісяця ще стільки ж для забезпечення безперервної роботи підприємств, що належать відповідачам. Своєю чергою, Ахметов заявив, що буде оскаржувати рішення про замороження активів. ■

МИ — ОДНІ З ГОЛОВНИХ ВОРОГІВ РОСІЯН

Як свідчить опитування московського «Левада-центру», 68% респондентів назвали головним супротивником Сполучені Штати Америки, 29% — Україну, а 14% — Євросоюз

Тоді як 6% учасників опитування, проведеного у грудні, визнали ворогами Німеччину, Англію та НАТО, а 5% — прихильників ісламського фундаменталізму та заборонену в Росії терористичну організацію «Ісламська держава». Лише 4% респондентів вважають ворогами нинішню владу й оточення Володимира Путіна. Фахівці «Левада-центру» зазначили, що це спричинено інформацією, яка надходить з телеекранів. Тому експерт підсумовує: «США — у списку головних недругів Росії з кінця 1990-х, а Європа та Україна — після початку конфлікту через Крим, коли Захід (і США, і Європа) однозначно підтримав Україну. Сам конфлікт від початку сприймався не як російсько-український, а як між Росією і Заходом». ■

НА ПОЛЬСЬКОМУ ПІДПРИЄМСТВІ УКРАЇНЦІВ ЗМУШУЮТЬ НОСИТИ ФОРМУ НАЦІОНАЛЬНИХ КОЛЬОРІВ

У компанії працюють 200 осіб. Місцеві працівники носять різний одяг, але колір залежить від того, в якому відділі працює людина

Ситуація викликала здивування в одного з міжнародних контрагентів підприємства. З'ясувалося, що українців, їх на заводі 40, роботодавець зобов'язав носити синьо-жовту робу, незалежно від відділу. Відтак про це повідомили організацію з протидії расизму «Ніколи більше». Директор Михайл Врублевський виправдовується: про жодну дискримінацію не йдеться, а лише про полегшення у спілкуванні. Усі працівники носять штани синього кольору. Жовта сорочка означає, що людина не знає польської мови. За його словами, якщо бригадир хоче щось сказати українцями, то він попросить допомоги іншу особу, яка знає українську.

Попри це професор права і соціальної комунікації у Вроцлавському університеті Моніка Левандовська-Махніковська вважає, що різна форма у поляків та українців є розподілом за національною ознакою. «Це може призвести до небезпечних ситуацій цькування чи невідповідного ставлення з боку інших працівників», — наголосила вона, додавши, що завданням роботодавця є саме створення таких умов праці, які дадуть змогу уникнути цієї загрози. Уповноважений президента Польщі з прав людини ініціював перевірку на заводі через можливе приниження українців. ■

Цей День в історії

13 січня

Третя світова війна могла розпочатися 1 січня 1957 року

13 січня 1949 року радянська агентурна розвідка роздобула в Пентагоні і Ленглі план нападу на СРСР «Дропшот» (Dropshot)

Тарас ГРИЦЮК

ських та океанських комунікацій.

Після нападу територію Союзу збирався поділити на чотири зони відповідальності: Західна частина, Кавказ — Україна, Урал — Західний Сибір — Туркестан та Східний Сибір — Забайкалля — Примор'я. Ці райони належало поділити ще на 22 частини, які контролювали б 23 дивізії. У Москві повинні були дислокуватися дві американські частини, у Ленін-

«Радянський Союз провів випробування атомної зброї. Коли про це доповіли президенту США Гаррі Трумену, той розгубився і запитав: «Що ж нам тепер робити?»»

граді (нині Санкт-Петербург), Мурманську, Горькому (нині Нижній Новгород), Куйбишеві (нині Самара), Києві та ще п'ятнадцяти містах — по одній.

Кремлівська розвідка дізналася про ці плани. Головна заслуга у цьому двох радянських нелегалів — Галини та Михайла Федорових (на фото). Вони жили в Європі і видавали себе за багатих бізнесменів, а самі збирали і передавали в Москву інформацію про НАТО. Як ідеться у звіті, подружжя шпигунів провело близько 300 конспіративних

зустрічей, здійснило майже 200 радіосеансів із Москвою, передало понад 400 секретних матеріалів. Саме Федорови змогли дізнатися про «Дропшот» і повідомити Кремль. Керівництво СРСР наказало пришвидшити роботи з розробки власної атомної зброї.

3 вересня 1949 року американський бомбардувальник здійснив патрульний політ над північною частиною Тихого океану. Прилади зафіксували велику радіоактивність у верхніх шарах атмосфери. Американці перевірили інформацію і дійшли невтішного висновку: Радянський Союз провів випробування атомної зброї. Коли про це доповіли президенту США Гаррі Трумену, той розгубився і запитав: «Що ж нам тепер робити?» Вашингтон три тижні не оприлюднював дані про радянську атомну зброю, аби громадяни не панікували.

У 1956 році радянський бомбардувальник уперше здійснив політ на відстань, рівну віддалі до США та назад (з дозаправкою у повітрі), чим продемонстрував, що советська авіація зможе бомбити Америку. Дослідники вважають, що саме цей фактор відновив паритет сил між двома наддержавами. ■

Дропшотом називають короткий удар в тенісі або вид наживки для ловлі риби. Таку ж назву носив і план нападу на Радянський Союз, що його розробили США. Бойові дії мали початися 1 січня 1957 року. Планувалося, що бомбардувальники скинуть на 100 найбільших міст 300 атомних боекомплектів та 250 тисяч звичайних бомб. Це знищило б 85 відсотків промисловості СРСР та близько 96 відсотків промисловості соцкраїн. Після цього планувалося висадка 250 дивізій загальною чисельністю до 6 мільйонів солдатів і захоплення військово-морськими силами НАТО мор-

Народний синоптик

Фото Олександра ПІЛЮКА.

Пан Володимир два тижні до хати майже не заходить — спостерігає за природою.

У лютому запахне весною, але зима свого не віддасть

Підприємець, а «за сумісництвом» народний синоптик із Каменя-Каширського Володимир Деркач презентував читачам «Волині-нової» прогноз погоди на зиму 2018 року

Олег КРИШТОФ

Нині чоловік визначає плани роботи «небесної канцелярії» для всієї України, адже після публікацій у нашій газеті про нього дізналися в різних куточках країни й зацікавилися його прогнозами. Нагадаємо, що готує він свої передбачення, спостерігаючи за природою з 25 грудня до 7 січня (від католицького Різдва до православного). Цю методику віднайшов свого

часу письменник і журналіст Володимир Лис. Кожен день у зазначеному періоді відповідає за один із місяців року й підказує, якої погоди чекати. Отож, за його спостереженнями, зима цього року буде доволі теплою.

СІЧЕНЬ

— Це буде «найм'якший» січень за увесь час мого спостереження. Холодні періоди очікуються, але дуже короткі: два-три дні.

Перша декада принесе

(порівняйте, чи справдилось! — Ред.) невеликі опади у вигляді дощу, зрідка мокрого снігу, температурні показники високі, як для січня, майже постійно — «плюс» удень і невеликий морозець уночі. Початок другої декади трохи холодніший, далі така сама незвична для зими погода. Можливі опади, але не сильні. Третя десятиденка січня не відрізнятиметься — лише під кінець місяця прийде похолодання.

«Після публікацій у нашій газеті про Володимира Деркача дізналися в різних куточках країни й зацікавилися його прогнозами.»

Загалом синоптична карта на січень по всій Україні — рівномірна, тільки на Сході буде холодніше, особливо у першій половині місяця, а далі чекаємо майже однакової погоди на усій території держави.

ЛЮТИЙ

— Погода останнього місяця зими не буде лютою, але особливого тепла також чекати не варто. Синоптична картина часто змінюватиметься, можна виокремити сталі періоди у 2-3, інколи 4-5 днів. Перша декада лютого буде малосніжною, трохи сильніших опадів слід очікувати лише на початку (1-2 дні). Температура повітря цього відрізка буде комфортною, майже завжди сталий морозець вночі і трохи тепліше вдень, інколи зі знаком «+». Друга десятиденка видасться холоднішою, на її початку та в кінці прийдуть короточасні, але сильні морози. Опади будуть помірні. Останній тиждень ще збереже мінусову позначку термометра, але поступово температура буде підніматись, запахне весною, принаймні вдень, однак зима ще нагадає про себе насамкінець декади. ■

Добро врятує світ!

Атовці Горохівщини пожертвували гроші з благодійної коляди на лікування дівчинки

У третій день Різдва Христового в районному народному домі «Просвіта» відбулося дійство «Повертайся додому живий». Кошти на потреби захисників цілісності України жертвували не лише жителі райцентру, а й довколишніх сіл

Лія ЛІС

Четверта благодійна коляда розпочалася молитвою її засновника, декана Горохівського деканату, настоятеля Свято-Вознесенського храму митрофорного протоієрея отця Андрія Сидора. Вітальні слова мовила співорганізаторка концертної програми, начальник відділу культури райдержадміністрації Діна Колесник. Вона зачитала поздоровлення від голови районної ради Тараса Щерблюка і передала його пожертву. Глядачам бажав здоров'я і достатку, Україні — миру горохівський міський голова Віктор Годик.

Щоб зібрати кошти на лікування поранених воїнів АТО і хворої дівчинки-горохівчанки, співати приїхали сім церковних хорів Української православної церкви Київського патріархату з райцентру, сіл Старостава, Буркачів, Скриголова, Печиховств, Лемешева, Дубової Корчми. Колядки професійно виконували відомі на Волині колективи: народний аматорський хор «Освітняк» профспілок України, народний аматорський камерний хор «Дзвони» й народна аматорська

Отець Андрій Сидор у вступному слові подякував усім, хто поселив у своєму серці вогник небайдужості.

«Милозвучний спів линув на славу Божому Синові і в ім'я миру в Україні.»

чоловіча хорова капела районного народного дому «Просвіта» та інші. Милозвучний спів линув на славу Божому Синові і в ім'я миру в Україні. Наколядували загалом

10 524 гривні. Порадившись, члени Горохівської районної спілки учасників АТО «Щит» прийняли гідне чоловіків рішення: віддати всі гроші на лікування школярки. ■

НОВИНИ / Краю

ПІДПРИЄМЦІ ПРОТЕСТУВАЛИ В ЯГОДИНІ

Минулого вівторка під будівлею Нововолинської міської ради зібралися кілька десятків місцевих жителів, щоб висловити незгоду з новими правилами ввезення товарів на територію України, які почали діяти з початку цього року

Алла ЛІСОВА

Нагадаємо, що Верховна Рада внесла поправки до Митного кодексу. Тепер, як відомо, без податків ввезти товар на суму до 500 євро і вагою до 50 кілограмів можна лише тим, хто був відсутній в Україні понад добу і в'їжджає в країну не частіше, ніж раз на 72 години. За більш інтенсивного курсування безподаткове ввезення товарів обмежується сумою до 50 євро. Основна вимога підприємців — скасувати ці нововведення. Адаже, на їхню думку, вони не на користь людей. А вчора нововолинці, до яких мають приєднатися активісти з інших регіонів, перекрили дорогу біля міжнародного пункту пропуску «Ягодин», аби таким чином привернути увагу влади до своїх протестів.

Тим часом сектор комунікації поліції Волині нагадає про недопустимість порушення публічної безпеки та правопорядку. Зокрема, правоохоронці наголошують, що блокування транспортних комунікацій відповідно до ст. 179 Кримінального кодексу України тягне за собою відповідальність. ■

ПОКАЛІЧИВ ДІВЧИНУ — І ВТІК

У Луцьку поліція розшукує винуватця дорожньо-транспортної пригоди, в якій постраждала 17-річна школярка-лущанка

Олег ПЛАЗОВСЬКИЙ

ДТП трапилася у понеділок увечері на проспекті Відродження в обласному центрі. Невідомий, керуючи автомобілем «Опель Омега» темного кольору, наїхав на ученицю місцевої школи, котра переходила дорогу на нерегульованому пішохідному переході. Внаслідок цього дівчина отримала тілесні ушкодження, її госпіталізували у відділення реанімації. Водій з місця пригоди втік.

Поліцейські розшукують згадану іномарку з номерами державної реєстрації Республіки Польща, у яких є літери WGR та цифри 14.

За цим фактом відомості поліція внесла до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 1 ст. 286 Кримінального кодексу України. Аби встановити всі обставини ДТП, слідчі просять свідків автопригоди невідкладно звернутися до поліції за такими номерами телефонів: 050-257-89-18 або 102.

Цього ж дня на автошляху поблизу селища Луків Турійського району вантажівка смертельно травмувала 30-річного жителя Ковельського району, який ішов проїжджою частиною дороги. ■

КАЯТТЯ НЕ ЗВІЛЬНЯЄ ВІД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

«Волинь-нова» свого часу повідомляла про дорожньо-транспортну пригоду, яка сталася 27 листопада 2017 року в селі Лище Луцького району. І ось уже завершилося досудове слідство

Наталія МУРАХЕВИЧ

Нагадаємо, що 27-літній місцевий мешканець, перебуваючи в стані алкогольного сп'яніння за кермом автомобіля «Додж Караван», біля млина у рідному селі смертельно травмував 49-річного односельця, а тіло його сховав в кюветі неподалік автодороги Луцьк — Дубно. Тож якийсь час, поки злочин було розкрито, загиблий був у розшуку.

Як повідомила заступник керівника Луцької місцевої прокуратури Людмила Новік, обвинувальний акт у кримінальному провадженні про порушення чоловіком правил безпеки руху, що спричинило смерть потерпілого (правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 286 Кримінального кодексу України), скеровано до суду для розгляду по суті. Суд вирішить подальшу долю обвинуваченого, який щиро розкався у скоєному та активно сприяв розкриттю злочину. ■

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА

Коли обирали тему новорічних номерів, зупинилися на Симоненковому: Ти знаєш, що ти – людина? Ти знаєш про це чи ні? Усмішка твоя – єдина, Мука твоя – єдина, Очі твої – одні...

Адже скільки неймовірних Людей ми відкрили! До яких Всесвітів доторкнулися! А скільки ще незвіданих планет на ім'я Людина ми маємо відкрити! І вже спішимо це робити: герої наших публікацій у 2017-му називають Зірок зі свого Всесвіту, завдяки яким вони стали тими, ким є і ким гордиться Україна. Тож продовжуємо читати рубрику «ПЛАНЕТА НА ІМ'Я ЛЮДИНА»! (Початок у «Волині-новій» за 28 грудня 2017-го та 4 січня 2018 року)

Раїса Йосипівна врятувала маму для малого Владика.

Владика на плавання, на танцювальний гурток, у театральну студію — йому все цікаво. Нещодавно навідувала і своїх колишніх учнів у Луцькій школі № 10, де працювала. З вдячністю згадую рідний колектив, який дуже мене підтримав, молюся за всіх, хто перераховував кошти на лікування, і, звичайно, — за здоров'я моєї хрещеної мами, — почувши від Ірини Нагайчук.

Під час спілкування про жит-

«**Образливо, що людям, які стали інвалідами, рятуючи чуже життя, після перерахунку не додали до пенсії навіть сотні гривень. Хіба ж за 1300 зараз можна прожити?**»

ВІДДАЛА СВОЮ НИРКУ ПОХРЕСНИЦІ

Рік тому Раїса Кальчук, начальник відділення поштового зв'язку села Колодеже Горохівського району, цілком здорова і повна сил жінка, із власної волі лягла на операційний стіл, прирекла себе на інвалідність, ставши донором органа для племінниці

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

— Я перед Богом давала обітницю, що буду з нею і в біді, і в радості. То чи могла забути про свій обов'язок, коли життя Ірини опинилося під загрозою через важку хронічну ниркову недостатність, а пересадка органа від її тата, а мого брата, завершилася відторгненням? Вчинила так, як підказувало серце. Вдячна синові й чоловікові, які не відмовляли, а підтримали, взяли на себе домашню робо-

ту і пошту допомагали розносити, — розповідала Раїса Йосипівна під час нашої безрезневої зустрічі у відділенні зв'язку.

А напередодні Різдвяних свят ми зателефонували до героїні цієї зворушливої історії. І пересвідчилися, що не даремно у Львівській обласній лікарні, де проводили трансплантацію, лікарі називали Раїсу Йосипівну «найпозитивнішою пацієнткою». У найважчих ситуаціях жінка не падала духом, не втрачала оптимізму. От і тепер її голос звучав

бадьоро і весело. Почала з важливої для редакційного колективу новини:

— Кількість передплатників «Волині-нової» у наших селах зросла. Наприкінці грудня на роботі в мене була найгарячіша пора. Дівчата-листоноші стараються, протяжність дільниці — 36 кілометрів, є де втомитися. У мене мама й сестра колись працювали на пошті. І я свою роботу дуже люблю. А зі здоров'ям усе, слава Богу, добре і в мене, і в Ірини, яка тепер не

прив'язана до процедур гемодіалізу, не потребує апаратного очищення крові.

На свята Раїса Йосипівна завжди чекає похресницю, яка ніжно називає її «матуською», в гості. У попередні роки Різдво для цієї родини було тривожним, сповненим випробувань, а тепер нарешті в їхній хаті звучали колядки.

— 2017-й для мене був щасливим. Я можу тішитися своїм сином, який став першокласником, гарно навчається. Воджу

та-буття молода жінка обмовилася, що недавно надіслала листа в Адміністрацію Президента України Петра Порошенка. А задумала її вдатися до такого радикального кроку нещодавня пенсійна реформа.

— Образливо, що людям, які стали інвалідами, рятуючи чуже життя, після перерахунку не додали до пенсії навіть сотні гривень. Хіба ж за 1300 зараз можна прожити? Та і я одержую приблизно стільки ж, як тато і тьотя. На жаль, відповіді на своє звернення досі не одержала, — зітхнула наша співрозмовниця. ■

СОНЯШНИКИ ЙОМУ ДОВГО НАГАДУВАТИМУТЬ ВІЙНУ

Після повернення із зони АТО у нього з'явилася нова звичка — дивитися в небо, чи не летить безпілотник. А ще — він зненавидів соняшники, бо під Дебальцевим, коли обстрілювали, на полях стояло їх стільки незібраних! Вони асоціюються не із сонцем, а з тим, що хлопці падали в них. Зрозуміти війну важко, каже Василь Шендрик, бо там немає правди...

Лариса ЗАНЮК

«Дядя Вася пройшов Афган та АТО — і повернувся до особливих дітей» — так називалася публікація, в якій ми відкривали Людину, випробовану війною двічі, — Василя Шендрика, вчителя історії, вихователя Липлянської спецшколи-інтернату, учасника бойових дій в Афганістані та в зоні АТО.

Чужа війна в Афгані загартувала його мужність, своя — на Донбасі з російським агресором — випробувала міць. Після-воєнний синдром, звісно, трохи пригальмовується, але забути все неможливо. Його будні — у школі для дітей з особливими потребами: потребами любові, розуміння, сприйняття. І підхід до таких має бути особливий.

— Я був у відпустці, а вони мені вже й снилися, і телефонували, вітали з Миколаєм, — роз-

повідає Василь Володимирович. — Діти мене чекали з війни, надсилали через волонтерів листи і малюнки — це додавало сил! А як вони раділи, коли повернувся.

З особливими дітьми непросто ладнати, та Василь Володимирович звик шукати підхід. За це вміння і на війні його хлопці кликали ласкаво: «Дядя Вася». Можливо, знаходив із солдатами спільну мову завдяки педагогічному досвіду, бо як і в школі, так і на фронті не можна принижувати. Тепер командир взводу 1-го мотопіхотного батальйону у складі 14-ї ОМБР Василь Шендрик часто переглядає фотографії з обох воєн і порівнює:

— Ця війна зовсім інша. В Афгані не було пострілів із важкої артилерії, а тут тільки прибули в район бойових дій — нас накрили «Градами» й мінометами

з обох боків. А ми стояли на передовій зі стрілецькою зброєю... А по «сепарському» телебаченню нас називали «бандерівський батальйон «Безсмертний», казали: «Ми стріляємо, а вони стоять». Воювали в районах Єнакієвого, Дебальцевого, Ольховатки, біля шахти «Полтавська».

Запитую, як рятується від спогадів, а «Дядя Вася» відповідає: роботою. Це його реабілітація. Кого сам ставить собі у приклад?

— У виборі професії на мене вплинув дід Леонтій Шендрик,

який був директором школи та вчителем історії у Ківерцях, — розповідає Василь Володимирович. — Прикладом патріотизму став мій дід по матері Василь Муценко, який пройшов війну. В дитинстві дід Василь возив мене по всіх історичних місцях України. Якоюсь поїхали з ним до Дніпра. Каже: «Вмийся, Василю, цією водою, тут стільки людей полягло за Україну». Я це запам'ятав на все життя.

— З кого брали приклад 18-літні юнаки в Афгані? — міркує чоловік. — Там усі мусили підтримувати один одного, щоб ніхто не захитався, бо жили за сотні кілометрів від основних військових сил. 30 років після Афгану спілкувалися із ротним командиром Олександром Аляб'євим, який учив нас виживати. Минулого року на свята він ще надіслав мені вітальну есемеску з Петербурга. Багатьом афганським друзям з Росії, Білорусі з початком війни на Донбасі довелося поаянуватися на їхнє «Вася, с кем ти собираешься воевать?», що якби до тебе увірвалися в хату, то не питав би, хто він,

а взявся б виганяти. У теперішній війні на Сході України я просто не мав права показати якусь слабодухість перед молодими солдатами, маючи за плечима смертний досвід Афгану. Перед очима смертної людиною керує інстинкт самозбереження, страх у той момент відсутній, він приходить потім. І хай не було у моєму житті якогось Павлика Морозова, щоби з нього брати «приклад», та всі ці люди стали тим збірним образом, який вчив у критичних ситуаціях керуватися собою. ■

«**У теперішній війні на Сході України я просто не мав права показати якусь слабодухість перед молодими солдатами, маючи за плечима досвід Афгану.**»

Василь Шендрик: «Діти мене чекали з війни, надсилали через волонтерів листи і малюнки — це додавало сил!»

Порошенко потиснув руку здолбунівському школяреві

Це було торік весною, а сьогодні Максим Кіпранишин уже студент Київського політехнічного інституту імені Ігоря Сікорського

Лариса ЗАНЮК

Тоді учень 11-го класу Здолбунівської ЗОШ I–III ступенів № 6 презентував Україну в Японії, за що отримав щомісячну Президентську стипендію у розмірі 2500 гривень, виборовши бронзову медаль 10-ї ювілейної Міжнародної учнівської олімпіади з географії, що відбулася в Японії 20–27 серпня 2016 року, та срібну за найкращу презентацію дослідницького проекту. У школі він був найактивнішим учнем, який постійно брав участь у всеукраїнських олімпіадах з багатьох дисциплін. Про різнобічність талантів Максима свідчить те, що призові місця займав з географії, історії, біології, хімії, астрономії, української мови та літератури, фізики, математики. Незважаючи на те, що у 2016/2017 навчальному році готувався до ЗНО, старшокласник брав участь у III етапі Всеукраїнської олімпіади з шести предметів. І попри це Максим залишається неймовірно скромним. Адже таке виховання отримав у сім'ї, розповідає завуч школи Надія Середюк.

Маленькі успіхи ведуть до великої мрії, а Максим Кіпранишин побував у Японії, навіть не сподіваючись туди потрапити. А от вступити у Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського таки хотів. Тож ця мрія здійснилася його старан-

Максим серед переможців міжнародних учнівських олімпіад в Адміністрації Президента.

нями. А участь у міжнародній олімпіаді та високі бали ЗНО (193 — з мови, 194 — з хімії, та 196 — з математики) дали змогу Максимові зайняти у рейтингу вступників перше місце. Каже, вагався, яку спеціальність обрати. Не дивно, адже з такими балами мав широкий вибір, та зупинився на «Хімічних технологіях та інженерії». Чесно кажучи, я й не здивувалася, що відійшов від наук про Землю, бо юного науковця приваблює нове. Цікавиться

хімічними експериментами. готується до іспиту з фізики. «Ні, над власними винаходами Йому подобається швидкий

«**Максим Кіпранишин побував у Японії, навіть не сподіваючись туди потрапити. А от вступити у Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського таки хотів.**»

поки не думав», — відповідає. ритм життя мегаполіса, але Взагалі-то перша сесія — серйозне випробування, і студент дослідження столиці Максим відклав на «після сесії». Чесно

кажучи, мене підкорює його дивовижна скромність, отримана, мабуть, у спадок від батьків. З них і бере приклад, а вчитися намагається на власних, а не на чийсь помилках. Його лаконічні і точні висловлювання наче виважені на терезах у хімічній лабораторії. Стиль справжнього науковця. Бажаю і далі тобі, Максиме, докопуватися до знань зі здолбунівською впертістю та підкорювати невивчені вершини планети Наука. ■

«Попит на волинські підшипники перевищив пропозицію!»

Таку приємну новину нам повідомив Володимир Цибульський — генеральний директор одного з найбільш потужних підприємств краю «СКФ Україна» (публічне), який також очолює обласне об'єднання організацій роботодавців

Алла ЛІСОВА

Сьогодні «СКФ Україна» своєю діяльністю підтверджує, що наша країна як товаровиробник може заявити про себе в усьому світі. Керівник цього товариства неодноразово на сторінках нашого часопису розповідав, що заважає підприємствам в Україні стати прибутковими й успішними, давав деякі рецепти, як цього досягнути.

Найперше — змінити психологію людей у ставленні до роботи й усвідомленні власної значимості у виробничих справах. Працівники повинні відчувати до себе повагу з боку тих, хто ними керує. Мають зрозуміти, що від них залежить багато. Тоді й з'явиться мотивація до праці.

Власне, якраз зміна психології колективу й забезпечила успішний розвиток товариства. Позиція керівника — в Україні потрібні інвестори, які приносять не лише гроші, а й дають знання,

Володимир Цибульський: «Українці не мають права опускати руки!»

розвивають персонал. Партнерами «СКФ Україна» є ті фірми, на які волинці не змогли б вийти самі без іміджу корпорації «СКФ». Саме завдяки відомому бренду споживачами продукції, зокрема роликів конічних підшипників, стали такі знані марки, як німецькі «Volkswagen», «MAN», італійські «Meritor» та «Ivco»,

шведська «Scania» та інші. Як результат співпраці з ними в році, що минув, вперше за свою історію АТ досягнуло обсягів продажу продукції у 2 млрд гривень. Її експорт становить 96,4 відсотка, найбільший сегмент якого належить, звичайно, Німеччині, що є лідером світового автопрому. Також у 2017-му, на думку Воло-

димира Цибульського, приємно здивувала світова економіка — на 3,2 відсотка зріс ВВП, промислове виробництво теж пішло вгору. Це одна з причин того, що попит на волинські підшипники перевищив пропозицію. Є великі сподівання, що ця позитивна тенденція збережеться і в цьому році. За прогнозами авторитетних компа-

«**Позиція керівника — в Україні потрібні інвестори, які приносять не лише гроші, а й дають знання, розвивають персонал.**»

ній, очікується ріст виробництва, в тому числі автомобільної техніки, отже, складові до неї будуть потрібні.

Володимира Івановича більше непокоїть, що через недолугу чи невмілу політику вищого керівництва країни вона втрачає міжнародний авторитет і підтримку. І не лише постійних партнерів, а й сусідніх держав. Щомісяця буває за кордоном і зауважує, що про нашу державу або мовчать, або згадують, на жаль, негативно. Але вважає, що вихід є з кожної ситуації — ми не маємо права опускати руки. Як приклад — вибори нового голови Федерації роботодавців України Дмитра Миколайовича Олійника. Незважаючи на те, що статут організації був виписаний таким чином, що непросто було усунути з посади попереднього керівника — Дмитра Фірташа. Тепер суттєво покращилася діяльність федерації, яка здійснює позитивний вплив на урядові рішення, що сприяє зростанню вітчизняної економіки. І це завдяки Дмитру Олійнику — компетентній, політично незаангажованій людині, яка вміє згуртувати всіх і прийняти правильні рішення. Такі керівники можуть сміливо претендувати на найвищі державні пости. ■

■ За сигналом читачів

Збори в Годовичах були емоційними.

ВЛАДА ПОЧНЕ РЕАГУВАТИ, ЛИШЕ КОЛИ ЛЮДИ ПОВСТАНУТЬ?

Жителі села Годовичі Турійського району нарікають на агропідприємство, яке використовує земельні ділянки без їхньої згоди, натомість орендар стверджує, що нікому не перешкоджає

Сергій НАУМУК

«ДО НАШОГО ГОЛОСУ НІХТО НЕ ПРИСЛУХАЄТЬСЯ»

«Отримавши у приватну власність земельні паї, які знаходяться на території Мільяновичівської сільської ради, ми здали їх в оренду «АПК «Волинь» терміном на 7 років. Назване господарство обробляло землю і розраховувалося з людьми протягом 5 літ. Потім збанкрутувало і селяни залишилися без нічого: про жодний розрахунок не йшлося. Власники паїв виявили бажання віддати свої земельні ділянки в оренду ФГ «Перлина Турії». Але договору з «АПК «Волинь» ми не розривали (термін його дії був ще два роки). Протягом цього часу з нами розраховувалася за паї «Перлина Турії».

І було б усе добре, якби нашу землю самовільно не забрали сусіди зі СТОВ «Ратнівський аграрій». Неодноразово проводили збори селян, представники власників земельних ділянок їздили в Ратне, але товариство нас не хоче чути. Ось уже три роки наші земельні ділянки неправомірно використовує «Ратнівський аграрій» і засіває землю сільськогосподарськими культурами. Жодних договорів, які б надавали право користуватися нашими земельними ділянками, зі СТОВ «Ратнівський аграрій» ми не укладали».

Це рядки з колективного листа жителів села Годовичі Турій-

ського району, під яким стоїть 72 підписи. Люди звернулися у газету «Волинь-нова», аби висвітлити проблему, адже вважають, що до їхнього голосу ніхто не прислухається.

«ДОБРОВОЛЬНО-ПРИМУСОВО НА ОСІНЬ ПІДЕТЕ ВСІ В «РАТНІВСЬКИЙ АГРАРІЙ»

— Видно було, що АПК «Волинь» банкрутує, але нам нічого не казали. Якось у травні вночі обробляють поле. Люди дзвонять в АПК «Волинь»: хто ж то? Кажуть, що «Ратнівський аграрій». А яке мали право? Бо так договори склали. Але треба було прийхати до нас, скликати збори і про все розказати: мовляв, ми банкрути, але знайшли тих, хто буде господарювати. Люди ж хочуть в «Перлину Турії» віддати землю, бо вся сільська рада в тому господарстві, окрім нашого села. На зборах сказали: хто віддає землю «Ратнівському аграрію», тому договори анулюють і одразу складуть нові, а хто — в «Перлину Турії», то далі буде числитися в «АПК «Волинь». Прошло два роки і ми поїхали в Ратне. Мовляв, хлопці, давайте поділимося землею. Віддайте нам, скільки належить. Вони не йдуть на поступки. Минулий рік пробули і цей те саме. Ми надалі будемо виділяти свої паї в натурі, — каже жителька Годовичів Віра Шайнюк під час зустрічі селян із журналістом «Волинь-нової». — Написали в прокуратуру, щоб

порушили справу. Три роки нам «Перлина Турії» платила, а «Ратнівський аграрій» користувався землею.

— «Перлина Турії» одразу виплачує ренту: хочете — зерном, хочете — грошима. І якщо комусь треба кошти й на початку року, то Яренчук видасть, — додає

— їдь у Ратне, а село Селець (тут розташована центральна садиба ФГ «Перлина Турії»). — Авт.) близько. Кому вони хоч одному привезли довідку? — запитує Світлана. — Поділимо землю, заб'ємо кілочки і станемо обробляти. Будемо частинами орати і сіяти, але Ратна тут не буде.

«Районна влада нібито домовилася з «Ратнівським аграрієм», що цього року повинні були віддати землю. А вони що зробили: змолотили і в той же вечір пустили техніку та переорали, а наступного дня стали сіяти. Про це все село знає.»

ще одна жінка. — Платять за пай 2880 гривень або 1200 кілограмів збіжжя.

— Коли ми почали воювати з Ратним, то до усіх зверталися. Районна влада нібито домовилася з «Ратнівським аграрієм», що цього року повинні були віддати землю. А вони що зробили: змолотили і в той же вечір пустили техніку та переорали, а наступного дня стали сіяти. Про це все село знає, — каже жителька Годовичів Світлана Мартинюк. — Сказали так: «Добровільно-примусово на осінь підете всі в «Ратнівський аграрій».

— Чого я маю йти в Ратне, якщо там платять тільки грішми, а мені треба зерно? — емоційно питає літня жінка Ліда.

— Справа не тільки в коштах. Якесь довідка людям треба

— До 2016 року ми користувалися землею, а тоді третя особа уклала договори з людьми щодо тих масивів, які ми обробляли. Цього року люди звернулися до районної влади та до поліції. Дивно, бо треба було звертатися безпосередньо до нас, — каже Валентин Чернецький. — Ми відповіли і в офіційній структурі, і тим, хто хотів забрати землю в натурі, що наше підприємство готове всіляко сприяти волевиявленню власників землі щодо їх законного права володіти та розпоряджатися своєю власністю. Разом з тим, СТОВ «Ратнівський аграрій» готове компенсувати можливі втрати власникам земельних ділянок. Жодного звернення від людей немає. До нас ті люди так і не звернулися, але інша юрсооба виділила їх в натурі. Тобто землевпорядна організація поставила знаки на місцевості. Ми у цьому процесі нікому не перешкождали і не перешкодаємо. На сьогодні люди отримали землю у власне користування. Які до нас претензії? Чи є там посів — інше питання.

Фермерське господарство «Перлина Турії» також орендує на території Мільяновичівської сільської ради, яка вже стала частиною Луківської ОТГ, 1440 гектарів землі, з них 1171 гектар — це земельні паї.

— «Ратнівський аграрій» самозахопив близько 160 гектарів і не йде на жодні перемовини. Ми десятки разів пропонували (звертався не тільки я, але й районна влада) сісти за стіл і розібратися у всьому, але з того боку чуємо лише відмовки, — каже керівник ФГ «Перлина Турії» Володимир Яренчук. — Я зустрічався з головою Волинської облдержадміністрації Володимиром Гунчиком і він обіцяв врегулювати це питання, але все й досі не віддають. Люди тих земель не віддають. Про самозахват більше місяця тому написано заяви у поліцію, прокуратуру та Держгеокадастр. Чомусь ніхто не реагує. Такого не було навіть при регіналах. Хіба вже тоді реагуватимуть, коли люди повстануть?

Голова Волинської ОДА Володимир Гунчик зазначив, що наразі триває судова тяганина між сторонами, тож виконавча влада у ситуації не втручатиметься. Хоча Володимир Яренчук вкотре підтвердив, що лише написав заяви в правоохоронні органи та до земельників, але жодного суду немає.

Тому ситуація виглядає приблизно так: «Ратнівський аграрій» запевняє, що нікому не заважає взяти пай у натурі, «Перлина Турії» та жителі Годовичів переконані, що є самозахват, а влада, вочевидь, чекає, що все розсмокчеться само собою. А якщо ні? Бо на спірних площах «Ратнівський аграрій» вже засіяв озимину. А люди невдоволені тим, що на їхню думку не зважають. Тож чи буде весна в Годовичах лагідною — невідомо. ■

■ Фотофакт

Поблизу Тунелю кохання впорядкували територію: у Клеванському лісі з'явилися альтанки, зони для барбекю, дитячий майданчик. Облаштування завершили наприкінці 2017 року. Тож такі позитивні зміни посприяють збільшенню кількості туристів, які хочуть відвідати ботанічний феномен.

■ Професіонали

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

Керівник СГПП «Рать»: «Тримає мене на місці хліборобське коріння».

Віктор ШУМСЬКИЙ: «ЖИВУ ЗА ПРАВИЛОМ: ТВОЯ ПЕРЕМОГА — ЗАСЛУГА ІНШИХ, ТВОЯ ПОРАЗКА — ТВОЯ ВІНА»

Його прізвище добре відоме не тільки жителям Луцького району, а й мешканцям інших куточків області. Воно асоціюється з успішним господарством «Рать», яке, попри безкінечні проблеми в економіці, не просто тримається на плаву, а процвітає. У цьому СГПП приємно дивують і виробничі показники, і уважне ставлення до людей. Про щорічні премії кращим трудівникам у Ратневі ходять легенди. Раніше це були автомобілі та дорогавартісна побутова техніка. Зараз — солідні грошові винагороди.

Віктор Шумський завжди підкреслює, що всі досягнення підприємства — заслуга його працівників, скромно обходячи мовчанкою свою роль у спільній справі. Однак зрозуміло, що секрет успіху криється саме в господарському таланті директора. Бо злагоджена робота колективу можлива тоді, коли керівник — людина на своєму місці, бачить мету і знає, як до неї йти

Тамара ТРОФИМЧУК

«ДЛЯ НАС ГОЛОВНЕ — НЕ НАРОЩУВАННЯ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ, А ЗМЕНШЕННЯ ЇЇ СОБІВАРТОСТІ»

— Вікторе Анатолійовичу, говорячи про підсумки минулого року, хочу запитати не тільки про цифри, а й про те, чи запровадила СГПП «Рать» у 2017-му якість нововведення, як це було у попередні роки?

— Сільськогосподарське приватне підприємство «Рать» було створене в 2000-му. З того

часу і понині дійсно ми постійно знаходимо нові можливості для його розвитку. Розпочинали господарювати в селі Ратнів на 930 га ріллі, маючи 470 голів великої рогатої худоби та 350 свиней. На сьогодні підприємство охоплює 7 сіл Луцького району, в п'ять разів збільшило посівні площі, отримало статус насінневого господарства і може виробляти та реалізовувати елітне насіння, має статус племзаводу з розведення корів української чорнорябої молочної породи та статус племрепродуктора з вирощування свиней великої білої породи.

Розширилися і види діяльності. Крім посіву зернових культур,

«Як би ми не старалися зменшити собівартість сільськогосподарської продукції, переробники встановлюють ціну, яка не завжди відповідає їхнім затратам. Хотілося б, аби ці процеси більше контролювала держава і українці отримували якісні і дешеві товари сільськогосподарського виробництва.»

тур, цукрових буряків, ведення тваринництва, займаємось го-

родництвом, садівництвом, переробкою сільськогосподарської продукції. Усе це — результат щоденної нелегкої самовідданої праці трудового колективу «Раті». В будь-якій справі повинні бути хороші спеціалісти і відповідати за свою роботу.

Головним нашим завданням є не збільшення кількісних показників виробленої продукції, а зменшення її собівартості. З цієї метою ми використовуємо новітні технології, наукові дослідження, враховуємо досвід європейських країн.

— На жаль, в Україні трудівникам села ніколи не можна розслабитися. Яких ризиків чекає від 2018 року?

— У сільському господарстві найбільші несподіванки може

підкинути природа. Але для того, щоб менше залежати від її примх (посух, злив, морозів), потрібно дружити з наукою і просити благодаті у Бога... У 2018-й я вступив із оптимізмом і вірою в нові досягнення та успіхи.

«НАЙЛЕГШЕ ЗАБОРОНИТИ КУПУВАТИ МОЛОКО У СЕЛЯН. ТРЕБА, ЩОБ ДЕРЖАВА ДОПОМОГЛА ЇМ ЗАБЕЗПЕЧУВАТИ ЙОГО ЯКІСТЬ»

— Як вплинуло на роботу господарства зближення з Європою?

— Від цього ми вже отримали суттєві результати. Я мав можливість ознайомитись з технологіями ведення сільського виробництва в Польщі, Німеччині, Австрії, Словаччині, і мене радує, що на наших полях працює така ж техніка: трактори, комбайни, сівалки, культиватори іноземного виробництва, на фермах — доїльні установки, міксери, механізовані кормороздавачі тощо. Застосовуємо європейські технології із відгодівлі та утримання тварин. А головне — покращуємо умови праці людей. Якщо чесно трудитись, дружити з наукою, не боятися застосовувати нові технології та досвід інших, то успіх прийде обов'язково.

— У 2018-му почали діяти норми Євросоюзу, які забороняють молокопереробним підприємствам купувати молоко у селян. Як ви їх розцінюєте?

— Різні форми господарювання мають право на існування і на підтримку держави. Звичайно, ставку слід робити на великі сільськогосподарські підприємства, які мають можливість використовувати потужну сучасну техніку, новітні технології, різноманітну галузеву спеціалізацію і можуть зменшити собівартість продукції. Але у всьому потрібна міра. Це не повинна бути гонитва за прибутками, коли не бачать людину та її потреби. Селяни впродовж останніх років мали підтримку від держави на розвиток тваринництва і для багатьох цей вид діяльності став єдиним доходом для утримання сім'ї. Заборонити купувати молоко — найлегший шлях, завдання держави полягає в тому, щоб допомогти селянам виробляти якісне молоко, яке б відповідало стандартам Євросоюзу.

— Чи вигідно сьогодні займатися тваринництвом?

— Сільським господарством вигідно займатися лише тоді, коли є повністю завершений технологічний процес. Тваринництво без рослинництва, без створення власної кормової бази приречене на провал, і навпаки — не може бути великих врожаїв без органічних добрив. А в ідеалі було б правильно і переробляти власну продукцію. Тому ми збудували млин, відкрили цех із переробки м'ясної продукції. Проте основну її частину здаємо на великі підприємства. І як би ми не старалися зменшити собівартість сільськогосподарської продукції, переробники встановлюють ціну, яка не завжди відповідає їхнім затратам.

Закінчення на с. 11

РЕКЛАМА

ПРОДАЖ • ГАРАНТІЯ • СЕРВІС • ДОСТАВКА

- міні-трактори
- сільгосптехніка
- запчастини (магазин)
- доїльні апарати

www.minitraktor.ukr
м. Луцьк, вул. Глушець, 55А
тел.: (0332) 24-20-04,
068-989-44-92, 066-150-89-10,
068-005-44-46 (магазин запчастин)

МІНІ-ТРАКТОРИ
www.minitraktor.com.ua

- Гуртові ціни
- Безкоштовна доставка
- Гарантія

(067)98-917-98,
(050)55-256-43,
(050)21-399-31,
(096) 62-626-93

м. Луцьк, вул. Рівненська, 48

будь-які **ШИНИ**
для Вашої машини,
ТРАКТОРІВ ТА С/Г ТЕХНІКИ

GRAND ШИНА
АКУМУЛЯТОРИ

Луцьк, вул. Дубнівська, 22 Б
Тел./факс (0332) 75-76-07. Тел. (0332) 75-76-02
Моб. 097 494 77 44 Юрій

● автошини ● аксесуари ● монтаж та балансування коліс ● сезонне зберігання шин ● диски ● заправка шин газом ● ремонт шин, дисків

VIANOR

НАЙКРАСИВІША ДІВЧИНА ВОЛИНИ: «Хочу, як Анджеліна Джолі, допомагати дітям-сиротам»

Людмила Ковальчук із Прилісного Маневицького району здобула корону королеви краси краю 2017 року

Людмила ВЛАСЮК

У Луцьку дівчина займається у модельному агентстві Марини Занюк «MZM Models», підкорює подіум та з'являється на сторінках глянцевого журналу. Вона вже завойовувала своєю вродою та чистим серцем Польщу та Німеччину. Та найбільше бажання красуні — побувати в столиці моди — Мілані, і вона маленькими кроками йде до своєї мрії.

Після закінчення 9 класу Прилісненської ЗОШ Людмила навчалася у Волинському обласному ліцеї з посиленою військово-фізичною підготовкою. Але за волею долі замість військового вишу опинилася у Волинському коледжі технологій, бізнесу та права СНУ ім. Лесі Українки, а нині є студенткою 3 курсу юридичного факультету Національної академії внутрішніх справ.

— Батьки періодично їздять на заробітки в Польщу, тому ми з сестрою, яка на рік молодша за мене і також здобуває фах

Вродлива приліснянка мріє стати відомою моделлю.

«**Якщо є можливість подарувати радість малечкам, які позбавлені батьківської опіки та любові, треба використовувати цей шанс. Нехай очі дітей світяться щастям!**»

у Луцьку, вчимося бути саможитливими і досягати успіху в житті, — каже красуня.

За корону «Міс Волинь-2017» змагалися 13 дівчат віком від 14 до 21 року, яких попередньо обрали на кастингу. Конкурс складався із трьох дефіле. Спочатку журі оцінило красунь в одязі від бренду KUMA, потім був вихід у купальниках, втретє конкурсантки з'явилися у сукнях від луцької дизайнерки і модельєрки Анни Дідух.

У модельній школі Марини

Занюк Людмила Ковальчук займається близько двох років. За цей час брала участь у показі весільних суконь у німецькому Дюссельдорфі, у рекламі дитячих колясок відомого бренду у Польщі, часто знімається для глянцевого журналу. Цікавиться новим напрямом альфа-гравіті (системи фізичного та духовного вдосконалення). Дівчина також любить подорожувати, а ще в амбітних планах Людмили — стати відомою і допомагати дітям-сиротам та людям поважного віку.

— Моя робота надихає мене рухатися далі і не зупинятися на досягнутому, — усміхається волинська красуня. — Мені ще змалку подобається Анджеліна Джолі, вона є еталоном краси, успішно жінкою, наполегливою і водночас доброю, адже допомагає дітям-сиротам і бідним людям різних країн. Хочеться рівнятися на таку сильну особистість. Після конкурсу «Міс Волинь» я стала більш вимогливою до себе, багато часу приділяю соціальним проектам. Літом побувала у Рожищенському дитячому будинку, дякую за підтримку своєму агентству «MZM Models», рідним людям і усім, хто долучився до збору речей для сиріт. Продовжую і надалі цим займатися, планую відвідати Луцький дитячий будинок. Якщо є можливість подарувати радість малечкам, які позбавлені батьківської опіки та любові, треба використовувати цей шанс. Нехай очі дітей світяться щастям! ■

КРІЗЬ БІЛЬ — ДО ПЕРЕМОГ

Минулий рік був урожайним на перемоги для волинської велосипедистки, заслуженого майстра спорту України міжнародного класу Яни Беломоїної. 24-річна дівчина виграла чемпіонат Європи з маунтинбайку і здобула Кубок світу за підсумками всіх гонок

Євгенія СОМОВА

Свою перемогу в італійському Дарфо-Боаріо-Терме нині згадує з усмішкою. Хоча вона дісталася нелегко — траса була складною: довгі й круті підйоми, подолання яких вимагали чимало зусиль. Яна впевнено розпочала гонку і вже на першому колі вирвалася у лідери. Усі шість кілометрів проїхала, як то кажуть, на одному диханні і без помилки. Їй пощастило уникнути падіння. На цьому й, певне, заощадила час. Але коли наближалася до фінішу, з нею трапився курйоз — прапор України, який вручив їй тренер, заплутався у шпичах заднього колеса байка.

— Я хотіла гарно накинути його на плечі, але прорахувалася з розміром, — розповідає спортсменка. — Не думала, що він настільки великий. Спробувала витягнути його з колеса, але ніяк не вдавалося. У мене був ще час, мої суперниці відставали. Тож взяла велосипед на плече і рушила до фінішу.

Про цей випадок писали тоді чи не всі газети світу, розповідали журналісти відомих телеканалів. Захоплювалися рішучістю, винахідливістю і витривалістю тендітної велосипедистки.

У спортивній кар'єрі Беломоїної було чимало перемог крізь біль. У Південній Африці за два дні до гонки вона впала і зламала зап'ястя. І це перед етапом Кубка світу в Австралії, до якого залишалося два тижні, коли уже мала квиток на літак. Здавалося, про змагання можна було забути. Але мужня Яна трену-

Тріумф Яни на Європейській першості з велоспорту в італійському Дарфо-Боаріо-Терме.

«**Усіляко підтримувала прагнення дівчинки до перемог і бабуся, яка замінила їй маму. Щоразу, коли внучка їхала на змагання, вона казала: «Ти маєш виграти!»**»

валася із гіпсом. Думала не про перемогу, а лише щоб дістатися до фінішу, аби не зняли очі. Та їй пощастило. Конкурентки

виявилися слабкими. Тож за сумою усіх етапів виборола перше місце.

Яна розповідає, що у великий спорт прийшла доволі пізно — в 11 років. А до цього чим тільки не займалася — танцями, тенісом, дзюдо... А ось на велосипеді каталася лише в дитинстві. Та коли тато вперше привів її на велобазу Луцької дитячої юнацької спортивної школи і побачила спортивні байки, захотілося сісти на них. Спробувала, сподобалися їхня швидкість, маневреність, відчуття польоту. Тож вирішила: буду їздити, це моє. Тренер Віктор Ковальов, із яким дружив тато Яни, підтримав юну спортсменку і став її наставником. Дівчина вдячна

і тренеру Валентині Матвійчук.

— Вони виховували у мене спортивний характер, волю мотувувала до перемогі, — каже.

Щоб зацікавити Яну і таких же, як вона, новачків, організували різноманітні змагання. Призом на них нерідко була звичайна шоколадка. Її дівчинка разом із подругою, котру привела на велобазу ДЮСШ, ділили навпіл. Потім були перші виїзди на змагання в інші міста — Львів, Чернівці, Суми... Усіляко підтримувала прагнення дівчинки до перемог і бабуся, яка замінила їй маму. Щоразу,

коли внучка їхала на змагання, вона казала: «Ти маєш виграти». Кожен програв вважала недопрацюванням. І Яна намагалася не засмучувати бабусю. Тренувалася до знемоги і старанно вчилася, бо ж уроки для спортсменки ніхто не відмінював. На змагання дівчинка завжди їздила з підручниками і коли випадала вільна хвилина, сідала за них, виконувала завдання. Наполегливі тренування дали свої результати. Усе частіше Яна виривалася у лідери, залишаючи далеко позаду суперниці. Перспективну луцьку спортсменку помітили в Києві. У 2009 році її запросили у збірну України.

— Моїми тренерами стали Ігор Ткаченко та Максим Гавриленко, — розповідає дівчина. — Вони повірили у мене, мої можливості, у те, що я можу стати найсильнішою на континенті.

І, схоже, не помилилися. Вже з 2010 року вона не сходить з п'єдесталу в олімпійській дисципліні кросс-кантрі. Нині її ім'я у списку найсильніших спортсменок-велосипедисток. Попри славу дівчина залишається скромною і доброзичливою, любить рідне місто.

— Я завжди з радістю повертаюся на велобазу до Луцька, бо там друзі, — каже.

— З яким почуттям згадуєте 2017-й? — запитую.

— Він був найуспішнішим у моїй спортивній кар'єрі і додав ще більше мотивації на майбутнє. Я здобувала медалі чемпіона світу і Європи, перемогу у Кубку світу.

— Щоб хотіли побажати собі й Україні у 2018 році?

— Собі — здоров'я, сили підтвердити минулорічні результати, тримати лідерство і перемогти на Олімпіаді в Токіо. А державі — бути єдиною і незалежною та, звісно, миру, співвітчизникам — щастя і достатку. ■

■ Дива трапляються!

Подарунку, який від імені «Волині-нової» вручив редактор Олександр Згоранець (на фото — зліва), зрадів би кожен.

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

І звичайний солом'яний бриль може стати витвором мистецтва.

ПРО ТАКОГО ДІДА МОРОЗА У КУПИЧЕВІ НАВІТЬ НЕ МРІЯЛИ

Подарунки отримувати надзвичайно приємно.
Але не менше задоволення — їх робити. Особливо якщо збувається мрія багатьох людей

Олександр ДУРМАНЕНКО

Зізнаюся, про мету нашого візиту в село Купичів Турійського району я довідався лише в дорозі. І одразу відчув хвилювання. Що не кажи, не щодня випадає нагода долучитися до здійснення бажання цілого шкільного колективу.

З цього місця, мабуть, варто повернутися у минуле. Торік у нашій газеті з'явилася публікація «Підтримаймо волинського села школу!», в якій йшлося про соціальний проект телеканалу «1+1» «Зміни свою школу». Мета — перетворення традиційних коридорів навчального закладу на «розумний» простір, здобувати знання в якому весело та цікаво. Участь у проекті взяло 22 освітні установи з усієї України. Волинь представляла ЗОШ І—ІІІ ступенів села Купичів.

За правилами проекту, шкільний простір необхідно було зробити цікавим та креативним за невеликі кошти. Після цього

На перерві коридор — найвеселіше місце в школі.

це слово тут, мабуть, надоречно) купичівські школярі вважають... поганий інтернет-зв'язок, який не дав можливості проголосувати усім землякам. Але й при цьому результати голосування

й вирушили в Купичівську школу з почесною місією — вручити конверт із 5000 гривень. І треба було так статися, що саме цього дня у школі відбувався новорічний концерт.

Лише уявіть собі здивування директора Олександра Гончарука та учнів, коли під час скандування «Дід Мороз — Дід Мороз» замість дідуся в червоному кожусі вийшов головний редактор «Волині-нової» Олександр Згоранець. Після вітальних слів він вручив керівнику ЗОШ «святковий» конверт. І тут зала вибухнула радісними криками «Молодці!» та оплесками — ніхто навіть не мріяв про такий подарунок «під ялинку».

Після офіційної частини Олександр Гончарук провів величезну екскурсію освітнім закладом, тож ми на власні очі переконалися, що подарунку знайдеться гідне використання. Чи багато навчальних закладів можуть похвалитися власним музеєм? А в Купичівській школі їх аж три. У музеї історії села експонуються зразки народної творчості: дбайливо зібрані рушники, вишиванки, предмети побуту тощо. В другому представлена історія розвитку школи: від часів жовтенят до сьогоднішнього дня. За склом — шкільна форма 1960–1970-х років, підручники, журнали та документація того

часу. А посеред зали відтворено комп'ютерний клас із раритетною технікою, якою користувалися на зорі цифрової епохи. Гордість експозиції — рушники з прізвиськами випускників. Традиції вишивати їх дотримуються й нинішні школярі. Ось тільки не всі вони продовжують навчання до 11-го класу — багато хто йде до професійно-технічних закла-

«Важко перелічити побачені у цій школі цікавинки, тому висновок один: подарунок від газети потрапив справді у творчі руки.»

дів. Третій музей — «Солом'яне диво» — чи не єдиний в Україні, в якому представлено вироби з солом. Дивовижні маски, мініатюрні фігурки, ляльки та орнаменти, зроблені руками вчителів та учнів, виблискують, наче зі щирого золота.

Олександр Гончарук розповідає, що коли випадково дізнався про конкурс на «1+1», то одразу вирішив, що школа повинна брати в ньому участь. Звичайно, переживав та реально оцінював шанси. Тож хорошим результатом було б місце десь у середині конкурсної таблиці. Хоча в глибині душі, звичайно, хотілося перемогти. Спільними зусиллями взялися за «трансформацію» школи, і тут стала у пригоді педагогічна спеціальність директора — в молодших класах він викладає образотворче мистецтво. Підтримав ідею й дружний шкільний колектив — 30 вчителів та 223 учні. Звичайно, малювали та майстрували не всі, але, як каже керівник, таких, хто не вболівав за перемогу, точно не було. Дуже допомогла педагог-організатор Марія Филипчук, яка опікувалася приїздом та зустріччю журналістів «1+1».

Виконана колективом робота справді викликає захоплення. Ми пересвідчилися, що головне — ентузіазм та бажання щось змінити. Скільки є міських шкіл, які мають краще фінансування, але традиційно бідкаються через нестачу грошей?! А в Купичеві вирішили «увімкнути фантазію» та вмілі руки. Наприклад, такого цікавого використання звичайних дверей для розуміння основ геометрії особисто мені ще не доводилося бачити. На підлозі намальовано лінії з відповідними позначками і ширина відкритих дверей одразу демонструє той чи інший геометричний кут. Для того, щоб таке зробити, не потрібно багато грошей, а вчитися стає значно цікавіше. Чи міжповерхові сходи, розмальовані в кольори веселки або розписані прізвиськами класиків літератури чи формулами для кращого запам'ятовування. Або підлога з візерунками у коридорі, яка на перерві стає ігровим майданчиком для найменших учнів. Важко перелічити побачені у цій школі цікавинки, тому висновок один: подарунок від газети потрапив справді у творчі руки.

Цікавлюся в Олександра Гончарука, чи буде брати участь у подібних конкурсах надалі? У відповідь одразу чую: «Звичайно! Намагаємося стежити за всіма проектами. Адаже інтерес полягає не лише у вигрощі, а в тому, щоб вигадувати щось нове та цікаве, розвиватися».

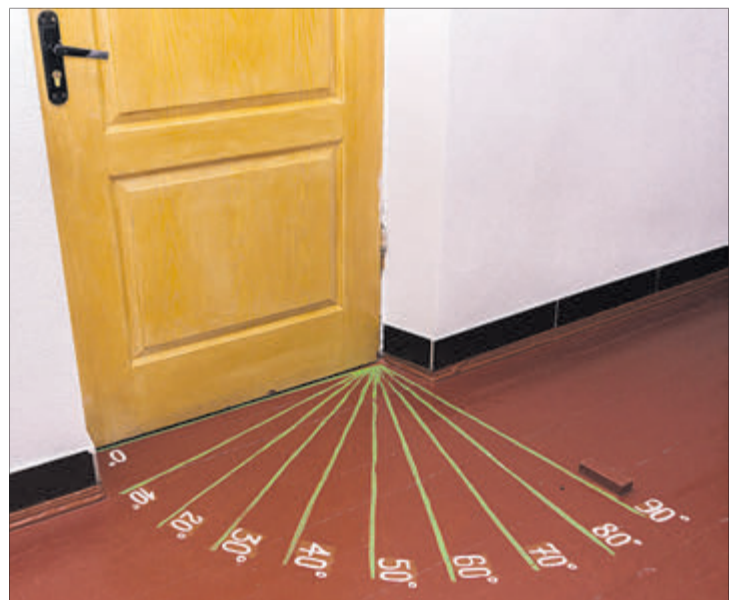
Тож і ми побажали купичівським школярам і вчителям на досягнутому не зупинятися. ■

Під час заваби англійський алфавіт вчиться краще.

обирали «родзинку» дизайну, за яку й голосували в інтернеті всі охочі. У Купичівській школі нею стала оздоблена Петриківським розписом стіна фойє. Але перше місце в проекті посів Кропивницький ліцей № 19. Напівжартома причиною поразки (хоча

не можуть не викликати захоплення. Навчальний заклад невеличкого волинського села зайняв — уявіть собі! — 8 місце! І це, нагадую, з 22 учасників. Такий результат вражає, тож редакція нашої газети вирішила відзначити ініціативу земляків. Тому ми

За допомогою дверей легко пояснити, якими бувають кути в геометрії.

Тема № 1

Фото з архіву ансамблю «Маневицька сотня».

Кружляючи під музику, не вірилось, що завтра знову настануть бойові будні.

ТАНЕЦЬ НА ФРОНТІ.

ЩОБ НА КІЛЬКА ХВИЛИН ЗАБУТИ ПРО КУЛІ

Народний аматорський чоловічий ансамбль «Маневицька сотня» разом із капеланом Олександром Лановим із Оконська, головою районної Спілки ветеранів АТО Андрієм Яциною повернулися зі Сходу, де виступали перед українськими бійцями

Сергій ГУСЕНКО

— Колективне бажання поїхати на Донбас у нас виникло ще з 2014 року, — говорить сотник ансамблю Степан Нечипорук. — Але із незалежних від нас обставин, а це загострення військових дій, часта зміна лінії розмежування, не вдавалось цього зробити. Проте для усіх членів ансамблю все ж побувати в зоні бойових дій залишалось справою честі.

ПОДАРУНКИ ДЛЯ СОЛДАТІВ ЗБИРАЛИ УСІМ МИРОМ

Саме завдяки ініціативі Олександра Ланового, який постійно займається волонтерством та духовністю солдатів на Сході та знає усі найбезпечніші маршрути, творчому колективу й вдалось реалізувати свій давній задум. До поїздки також долучився учасник АТО Андрій Яцина, який потурбувався про мікроавтобус. Постійно був на зв'язку заступник командира одного із підрозділів, маневичанин Володимир Лисковець.

Приїхати до хлопців без гостинців артистам було не з руки, тож вирішили звернутися за допомогою до місцевих підприємців. — Хтось давав гроші, хтось виділяв продукцію чи речі, необхідні для військових, — продовжує Степан Нечипорук. — Хоча були й неприємні моменти. Один із маневичких бізнесменів, як тільки почув, у чому справа, взагалі заявив: «Я плачу податки, то ідіть з такими проханнями до влади». Натомість підприємці-іноземці, які провадять свою господарську діяльність у районі,

Поїхати в зону АТО для колективу «Маневицької сотні» було справою честі.

— поляк Славик Полковський та литовець Едвінас Дзялтувас — без зайвих слів виділили кошти. От і є про що задуматись.

Суттєву допомогу для військових надали також Маневицький торфозавод, держпідприємство «Поліське ЛГ», підприємець Іван Роман, колектив Маневицької центральної районної лікарні у вигляді домашньої випічки, учні місцевих шкіл передали малюнки. Загалом нарахували до двадцяти суб'єктів, які долучились до цієї благородної справи. Не залишився осторонь і сам колектив «Маневицької сотні».

Маршрут пролягав через Луганську та Донецьку області по населених пунктах в районі Світлодарської дуги.

— У Попасній нас зустрів земляк — заступник командира 108-го окремого батальйону 10-ї окремої гірськоштурмової бригади майор Володимир Лисковець, — продовжує сотник. — Була зустріч та розмови із солдатами. Вони показали озброєння, роз'яснили ситуацію, яка склалась, ознайомили з умовами проживання.

За словами Степана Нечипорука, бійці задоволені, що останнім часом забезпечення озброєнням та технічним оснащенням поліпшується, надходить нова техніка. Побут облаштовують своїми силами: користуються лазнею, душовою, налагодили прання машинками. Та найголовніше, що у наших захисників

«**Аби якось віддячити за подаровані присмні миті, в одній із частин артистам вручили подяку від командування бригади. Цінним подарунком став тризуб, викладений на дерев'яній дошці із автоматних гільз.**

бойовий піднесений дух, впевненість у своїх силах.

— Розповідали хлопці, що змінюється ставлення місцевого населення до наших військово-службовців, — продовжує Степан Іванович. — Кожного разу вони помічають, як добрішають люди, а тутешні умільці намагаються допомагати і часто на безоплатній основі, пояснюючи, що хочуть жити саме в нашій країні.

УКРАЇНУ НА ПЕРЕДОВІЙ ЗАХИЩАЮТЬ «ЛАСТІВКИ»-ЖІНКИ

— Виявляється, що тут є й багато представників слабкої статі, — говорить артист. — І дивує, що вони такі веселі і жваві, а в їхніх очах стільки оптимізму! Весь час усміхаються, хоча живуть в умовах, далеких від ідеальних. Якось заїжджаємо в одну із частин, а вартовий говорить: «Наші дівчата цілий день бігають і від дзеркал не відходять. Ждуть вас із нетерпінням».

Концерти відбувались у польових умовах, озвучення маневиччани везли своє. Хлопці дуже скупили саме за «живою» українською піснею.

— Вони не просто слухали, а ковтали кожне слово, — продовжує Степан Іванович. — Дівчата стояли, обійнявшись, і було видно, як їх усе хвилювало. А коли пішли запальні пісні, то танцювали не лише дівчата, а й хлопці. Усі вони сприймали нас дуже тепло.

«Вибачте, що не можемо залучити весь особовий склад, бо багато хто на чергуванні, — казав російською один із командирів, — пригадає Степан Нечипорук. — Тож в одному місці на концерті було близько 50 чоловік, в іншому — трохи більше. Але ви не переживайте, воїни обов'язково поділяться своїми враженнями із тими, хто був на виїздах та чергуваннях. А ластівки (показує на жінок) першими усім розкажуть».

Ночували артисти разом із бійцями. Степан Нечипорук потрапив у чотиримісне приміщення, де було вільне одне ліжко. Познаюмився із бійцем Сашком, який мав позивний «Циган».

— Він відзначав, що наш маневиччанин Володимир Лисковець — надзвичайно порядний, відстоїть кожного солдата, заступиться, завжди справедливо та об'єктивно розбереться у ситуації, — говорить сотник. — Побільше б таких офіцерів було у нашій армії. Взагалі у хлопців там особливо загострене почуття справедливості. Говорять просто, але прямо і влучно. Вони впевнені у своїй справі і добре її вміють робити. Вражають їхні слова: «Ми з усім цим упорємось, головне для України — розібратися в іншій війні — з корупцією, яка пронизує все суспільство і ту ж армію. Бо навіщо стільки покладено життів, якщо нічого не змінилось?»

А ПРЕЗЕНТ ВІД БІЙЦІВ — ТРИЗУБ ІЗ АВТОМАТНИХ ГІЛЬЗ

Аби якось віддячити за подаровані приємні миті, в одній із частин артистам вручили подяку від командування бригади. Цінним подарунком став тризуб, викладений на дерев'яній дошці із автоматних гільз.

Повертаючись додому, маневиччани зупинилися на заправці на околиці Слов'янська.

— Саме того дня сину отця Олександра виповнилось 18 років, і, вітаючи іменинника, якому батюшка подзвонив по телефону, ми гуртом заспівали «Многая літа», — каже Степан Іванович. — Через мить до нас підбігає місцевий чоловік на ім'я Василь і починає зі мною обійматися. А потім говорить російською: «Я чого прийшов? Почув, як ви співаєте. Але вас почув не тільки я, там слухають й інші, — й показує на вікна багатопверхівки. — Дякую вам за такі пісні». Він був настільки розчулений, що на очах з'явилися сльози, і міцно тиснув мою руку. Коли я відповів йому українською, він зі ще більшим захопленням сказав: «То ви мене почувли, зрозуміли?» Кажу, що ми вас чуємо і хочемо, щоб ви нас чули теж...

Поїздка завершилась, але ще тривалий час маневиччани ділитимуться враженнями від побаченого, а бійці довго наспівуватимуть уривки вподобаних пісень. І перші, й другі чекатимуть нової зустрічі... ■

У 989-му випуску телешоу «Караоке на майдані» збирали гроші для 32-річного атовця Костянтина Попка з Рівного.

Влітку після тяжкого поранення в ділянку грудної клітки, черевної порожнини, печінки та легені його рятували лікарі впродовж 12-годинної операції. Костянтин кілька місяців лікувався у госпіталі, а тепер потребує дороговартісної реабілітації за кордоном.

■ «Гарбуз із секретом»

ЧУМАКИ ЇЗДИЛИ У КРИМ ПО СІЛЬ, А НАМ ПРИСЛАЛИ «СІЛЬ» АЖ ІЗ КАНАДИ!

У протистоянні «Читачі» – «Газетярі» після 7-го туру рахунок став 4:3 на користь наших відданих друзів

Для тих, хто вперше дізнався про наш конкурс, насамперед нагадаємо

Запитання № 7:

У неї, за словами одного з найвидатніших філософів людства – найшляхетніші батьки. Вона – гордість і невичерпне багатство України. А в деяких країнах її вважали такою цінною, що, аби не розгнівати її бога-покровителя, у жертву йому приносили найкрасивішу дівчину. Більше того – за неї оголошували війни. Ходили в «походи» і в нас. А ще – вимірювали та й вимірюють зараз людські стосунки.

Бо коли її нема, можна збожеволіти. А коли не достатньо – серйозно захворіти. І коли її забагато – теж прийде недуга. А коли її більше у 333 рази – вона миттєво стає смертю.

Хоча з нею ми стикаємося щодня. Адже вона є в кожній оселі, тому можна і до ворожки не ходити, якщо опанувати науку гадання на ній. Але треба бути обережним – неоковирність, кажуть, до добра не приведе... А коли бажають добра і здоров'я – її ставлять на голову. У прямому і переносному значенні.

Що ж заховано у гарбузі?

Аж 152 правильні відповіді ми отримали! Тобто наша вікторина набирає обертів. Приємно, що одна з правильних відповідей надійшла навіть із-за океану: «У гарбуз ви покляли сіль». Розгадували командою посольства. Тому не дивно, що правильна відповідь прийшла, коли крутили ту частину

загадки, де говориться про стосунки і хтось згадав про «пуд солі з'їсти». Після цього швидко стали докупити інші частини пазла – від Піфагора до «Хліб – усьому голова». Красиве запитання – отримали масу задоволення», – написав нам від імені колективу Надзвичайний і Повно-

«Розсипати сіль, за повір'ям, означає накликати біду»

важний Посол України в Канаді Андрій Шевченко.

Правильно! Дякуємо! А по 100 гривень, згідно із нашим жеребкуванням, котре провела прес-секретар прокурора Волині Наталія Мурашевч, отримують Григорій Іваненко із села Печихови Горохівського району і Олександр Панасюк із Пнівного Камінь-Каширського району. А 150 гривень – за найрозгорнутішу відповідь – ми вручимо Ользі Поліщук із Луцька (переможців просимо надіслати в редакцію копію першої і другої сторінок паспорта, а також ідентифікаційного коду).

Час оголошувати**Запитання № 9:**

Одразу скажемо, у нашому гарбузі сьогодні ми заховали фото. Світлина. Фотокарточку. На ній людина неймовірна. Порядна. Швидше всього, вам відомо. Бо в Україні знаменита. Але її приз-

вище пов'язане... навіть з Януковичем – через покарання за його «любов» до зимових шапок. Хоча і з Тарасом Григоровичем також. Тим, що Шевченко. Але не через його славнозвісну шапку. Перетиналися вони в просторі, хоч фізично і не зустрічалися. Бо від кореня його прізвища залежало майбутнє українського генія. А потім завдяки генію прозвучало й прізвище нашого сучасника. Хоча знову повертаємось до Віктора Януковича, бо це стосується криміналу, а прізвищем людини зі світлини мовою «фені» називають ватажка злочинної групи. І за ним, як мінімум, плаче стаття 307 Кримінального кодексу України. Хоча наш герой – неймовірно чутлива людина, тому вже просимо у нього пробачення за те, що прочитає про себе таке не дуже приємне порівняння.

То світлина кого ми заховали у гарбузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 16 січня тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: **0501354776** і **0672829775** (наприклад: «Відро», «Три яблука»).

Увага: з одного номера можна надіслати лише одне sms! Цей номер і братиме участь у жеребкуванні у розіграві призових 200 гривень, якщо правильних відповідей буде більше двох.

А ще спеціальний приз – 150 гривень – отримує той, хто в листі на поштову адресу (**43025, Луцьк, просп. Воли, 13**) чи електронну **tsikava.gazeta@gmail.com** найскрапіше опише, як шукав чи шукали правильну відповідь.

До зустрічі!**Цікаві факти****Дівчата, не забувайте про сільнички!**

● За образним висловом Піфагора, «сіль була народжена найшляхетнішими батьками – Сонцем і Морем». У давньому мексиканському племені ацтеків навіть існувала богиня солі, якій у день її свята приносили в жертву найкрасивішу дівчину. Вивозили на середину озера і там обезголовлювали. Вважалося, що кров жертви освячує озеро і оновлює в ньому запаси солі. Також тисячоліття тому сіль була дуже дорогою, тому через неї влаштовували війни.

● У середні віки сіль коштувала так багато, що її іноді називали «білим золотом».

● Існує відома крилата фраза «Пуд солі з'їсти» (спілкуватися, прожити пліч-о-пліч тривалий час). За оцінками фізіологів, сучасна людина споживає за рік близько 5 кіло-

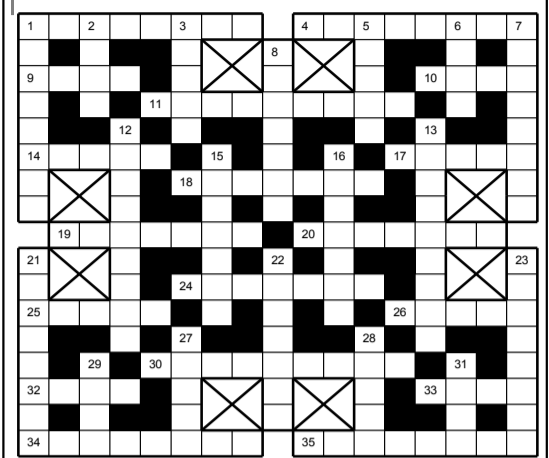
грамів солі, отже пуд солі (16 кг) удвох можна з'їсти за півтора-два роки. Раніше через дорожнечу продукту цей час був значно більший.

● Звичайна харчова сіль у великих кількостях є отрутою – летальна доза в 100 разів перевищує добову норму споживання і становить 3 грами на 1 кілограм маси тіла, тобто для людини вагою 80 кг смертельною є доза в 240 грамів солі.

● Розсипати сіль, за повір'ям, означає накликати біду.

● Ворожіння за допомогою солі іменується аломантією.

● Німці переконані, що коли дівчина, накриваючи на стіл, не поставила до страв сільничку, то, на жаль, це явна ознака того, що вона не зберегла для майбутнього чоловіка свою дівочу честь.

Кросворд

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Лицар із «Давньої казки» Л. Українки. 4. Межа доступного для спостереження відкритого ландшафту. 9. Відбиток від предмета в сонячну погоду. 10. Майданчик для гри в теніс. 11. Назва деяких палацових споруд. 14. Український телеканал. 17. Великий бик. 18. Спілкування, зв'язок, тісні стосунки. 19. Ліва притока Дніпра. 20. Те саме, що й карлик. 24. Відлучення від церкви. 25. Свійська тварина. 26. Фільм О. Саніна. 30. Прилад, інша назва якого висотомір. 32. Яйцеклітини риби. 33. Права притока Горині. 34. Монументальна поховальна споруда. 35. Автор повісті «Старший боярин».

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Художник, творчість якого присвячена військовій тематичі. 2. Механічне пошкодження тканин людини. 3. Одиниця світлового потоку. 5. Кондитерський виріб. 6. Видозміна кисню. 7. Автор новели «Три зозулі з поклоном». 8. Те саме, що й сумління. 12. Колись на селі одна із форм дозвілля молоді восени і взимку. 13. Бегемот. 15. Гра на влучання важкою кулею у кеглі. 16. Положення, що приймають без доведення. 21. Скляна посудина для утримання та розведення риб. 22. Хитра, спритна й нечесна у своїх вчинках людина. 23. Поема Т. Шевченка. 27. Сім'яство імперативних мов програмування. 28. Футбольний клуб української Прем'єр-ліги. 29. «... людська – не водиця» – роман-епопей М. Стельмаха. 31. Нотний знак.

Склав Микола ДЕНИСЮК, с. Щитинська Воля, Ратнівський район.

Відповіді – у наступному номері

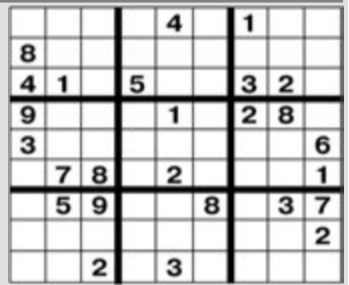
SUDOKU

Правила нескладні: заповніть порожні клітинки цифрами від 1 до 9 так, щоб у кожному рядку і кожному стовпчику не було двох однакових цифр.

Склав Леонід МАНЧИНСЬКИЙ.

Відповіді на кросворд SUDOKU, опублікований 4 січня

Відповіді у наступному номері

Найбільший суперприз**350 000,00 гривень****Саме Ви можете стати господарем 350 000,00 гривень**

- Візьміть дві останні цифри року, в якому Ви народилися.
- Відніміть 6.
- Тепер додайте свій вік, який виповнився Вам в 2017 році.

Прямо зараз перевірте: якщо призовий номер 111 належить Вам, то саме Вам ми вручимо 350 000,00 гривень, оголосивши Вас Головним переможцем!

Якщо отриманий результат збігся з призовим номером, швидше повідомте нам! Не забудьте назвати призовий код акції – 21074

0 800 30-00-27

Ми чекаємо на Ваш дзвінок з понеділка по п'ятницю з 8:00 до 20:00, у вихідні дні – з 9:00 до 18:00. (дзвінки в межах України зі стаціонарних і мобільних телефонів безкоштовні).

* ТОВ «Перший Інтернет» є одним із Організаторів маркетингової Акції «Золотий Фонд». Загальна вартість призу до 1 690 000 гривень. Акція діє з 20.06.2017 р. по 29.06.2018 р. на всій території України. В Акції мають право брати участь виключно повнолітні громадяни України, які зробили та оплатили замовлення товарів із Пропозації Організатора. Повна версія офіційних правил на сайті: www.itarget.com.ua

Анекдоти

:)) :)) :))

Розмовляють два приятелі:
– Слухай, порадь, як мені бути: одружитися з багатою літньою вдовою чи з молодою красивою дівчиною, без посаги, яку я люблю?

– Звичайно ж, із молодою, адже це любов. До речі, а що це за вдова, де живе?

:)) :)) :))

Ніколи не їжте останню котлету зі сковорідки: однією котлетою не наїсиєся, а порожню сковорідку доведеться мити.

:)) :)) :))

Поліція вдалося встановити, що напис на дверях Пенсійного фонду «Цей живий» зробив пенсіонер Дмитро Олексійович Цой, бо йому вже три місяці не приносили пенсію. ■

МУЛЬТЛАНДІЯ

№ 1 (25)

Сторінка для наймолодших

«Снігова Королева»

Навіть найлютіший холод людського серця можуть розтопити доброта, щирість і любов. Іноді прості обійми здатні повернути щастя і розбудити в душі вогонь життя. Це показала Герда, яка не тільки врятувала з льодяного полону свого брата, а й, обійнявши грізну Снігову Королеву, змогла назад перетворити її на потішну маленьку дівчинку Ірму з великим добрим серцем

Візитівка

«СНІГОВА КОРОЛЕВА» — комп'ютерний 3D-мультфільм, що вийшов на екрани 27 грудня 2012 року. У прагненні створити новий світ — холодний і практичний, де чіткість ліній замінить почуття, а північний вітер остудить людські душі, снігова Королева позбавляється від усіх представників творчих професій. З її порядками доводиться зіштовхнутися маленькій і сміливій Герді, дочці дзеркальників, що вирушила в небезпечну подорож, аби врятувати свого брата Кая. Долаючи труднощі та перешкоди на шляху до мети, вона знаходить не тільки родину, але й віру в себе та нових друзів. У 2015 році з'явилося продовження мультфільму — «Снігова Королева 2: Перезамороження», а в 2016-му — «Снігова Королева 3: Вогонь і лід».

Зимові візерунки

НОВОРІЧНІ ПОДАРУНКИ

Новий рік уже настав, В радості він нас застав. Ось він іде на машині, Що ж везе усередині? Бачу я там і цукерки, Й іграшки якісь новенькі. Ще й тримає у руці Розмальовки й олівці.

Світлана КУЗЬМИК,
учениця 4-го класу,
с.мт Цумань
Ківерцівського району.

Знайдіть 10 відмінностей

Щоб допомогти врятувати Кая, відшукайте у магічному дзеркалі сніжинку без пари.

Пильним оком

Нам пишуть

5-класник Денис ШКІДИНА та
3-класник Ілля ШЕВЧУК із Луцька
зі своєю бабусею Вірою надіслали
різдвяне вітання редакції та
сценарій вертепу.

Хрестиківка

ПО ГОРИЗОНТАЛІ:

1. Крижаний у дворі лужок називається... 2. У зимку є весела гра: виходить з хати дівтора, всім треба теплі рукавички, щоб запускати в друзів... 3. Дві дощечки на ногах вміло їздять по снігах. 4. Дідусь-казкар не дармував — «Снігову Королеву» написав. 5. Що то за віз, що без коліс, влітку відпочиває, а взимку дітей катає? 6. Рoste вона зимою донизу головою тоненькою, прозорою, біло-голубою. 7. Що то за гість, що тепло їсть? 8. Різдвяна пісня забриніла, усіх у хаті звеселила.

ПО ВЕРТИКАЛІ:

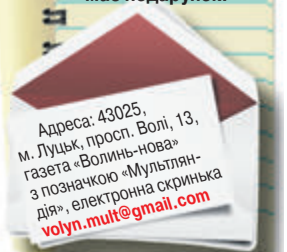
1. Головне тут — швидко мчати й шайбу справно забивати. 2. В білій шубі полем гаєсає, дороги й будинки переми́тає. 3. Вкра-ла цього хлопчика Королева Снігова. 4. По стежині, по дорозі бігти ви у них не в змозі, по снігу не йдуть як слід: до вподоби — тільки лід. 5. Він не лялька й не людина, в нього ніс — смачна морквина. 6. Що це сталося на річці: вкрило тонке скло водичку? 7. В гори взимку на курорт не забудьте взяти... 8. Це дерево — мов їжачок: вбрання у нього з колючок. 9. Вона не злякалась нічого — врятувала брата з полону крижаного.

ВІДПОВІДІ:

По горизонталі: 3. Ка-ток, 5. Сніжки, 7. Лижі, 8. Ан-дерсен, 10. Сані, 13. Бурлу-ка, 14. Мороз, 15. Ковпак.
По вертикалі: 1. Хокей, 2. Віхора, 3. Кай, 4. Кова-зи, 5. Сніговик, 6. Лід, 9. Сноуборд, 11. Ялинка, 12. Герда.

Триває конкурс «Зимові візерунки». Чекаємо ваших фотографій на снігу, творів про Новорічні та Різдвяні свята, малюнків, ідей, які робити ялинкові прикраси. Найкращі будемо публікувати. Переможець традиційно отримає подарунок.

Адреса: 43025,
м. Луцьк, просп. Волі, 13,
газета «Волинь-нова»
з позначкою «Мультяня-
дія», електронна скринька
volyn.mult@gmail.com

Знай наших!

УМІЄ КЛАСНО І БОРЦЬ ЗВАРИТИ, І ГОЛ ЗАБИТИ

Ольга Овдійчук народилася на межі Рівненської та Волинської областей, починала грати з хлопчиками-однолітками й «доросла» до статусу зірки українського футболу

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Дівчину-волинчанку, яка з'явилася на світ і виросла у селі Дюксин Костопільського району Рівненщини, вдруге поспіль назвали кращою футболісткою країни! Гравчиня Національної збірної України нині виступає за харківський «Житлобуд-1». Проте починала свою спортивну кар'єру в костопільській «Родині» під керівництвом тренерів Василя Мамчура та Миколи Сидорчука. Перед самісним Новим роком, перебуваючи на відпочинку в Буковелі, наша знаменита землячка погодилася дати інтерв'ю «Волині-новій».

— Ольго, насамперед вітаємо вас із другим поспіль «Золотим м'ячем» найкращої футболістки нашої держави! Водночас почнемо ось з такого запитання. Кілька років тому ви говорили про загалом невисокий рівень розвитку жіночого футболу в Україні. А зараз є зрушення на краще?

— Нині на обласних, районних рівнях Федерація футболу старастяється організовувати чимало різних змагань, турнірів. Це привертає увагу до жіночого футболу, сприяє його популяризації. Проте розвиток цього виду спорту в Україні все ще не порівняти з тим рівнем, який є у провідних державах Європи.

— Відомо, що ваше захоплення «копанкою» починалося з «ганяння м'яча» із хлопцями-однолітками. Зараз, уже в статусі кращої футболістки України, ніколи не виникало бажання помірятися силами з гравцями нашої чоловічої збірної?

— Треба бути чесними, чоловіки-футболісти краще тримають м'яч, швидше бігають — тому змагатися з ними жінкам-футболіст-

А такі «кльова пара»: кращі футболіст і футболістка України 2017 року — козак бразильського походження Марлос і волинчанка Ольга Овдійчук.

кам доволі непросто.

Проте на клубному рівні ми в Харкові регулярно проводимо контрольні поєдинки з чоловічими командами. Хоча б тому, що жіночих не так багато. Для нас це вже як один з етапів підготовки до офіційних матчів.

— А з ким би з гравців нашої чоловічої збірної найбільше хотіли б вийти на поле в одній команді?

— У нас досить сильна національна дружина. Звичайно, привертають увагу Андрій Ярмоленко та Євген Коноплянка, які грають

у німецькій Бундеслизі. Хотілося б зіграти і проти них, і з ними в одній команді. Поєднати чоловічу і жіночу збірні?! Ви знаєте, то було б доволі цікаво. І вийшло б точно непогано! Але, на жаль, це неможливо.

— Що ж скаже найкраща футболістка України про цьогогорічного футболіста № 1 нашої держави — Марлоса (українець бразильського походження разом з Ольгою одержав за підсумками 2017-го найвище визнання в українському чоловічому футболі. — Авт.)?

«Може, вже й чоловіка завести — аби полички у квартирі для моїх нагород чіпляв?»

— Він справді хороший гравець. Високого — навіть найвищого — класу в українському футболі. Думаю, що Марлос допоможе «си-

середньо перед початком Чемпіонату світу.

— А в рідне село на Рівненщині часто вдається навідатися?

— Де там, дуже рідко. Постійна зайнятість — збори, навчання... Але кожен приїзд додому — це неймовірне відчуття тепла і затишку. Мій перший учитель неодмінно запрошує мене до рідної школи. Траплялося й футбольні майстер-класи для нинішніх учнів проводити!

— У вас у Дюксині хто з найближчої рідні є?

— Мама і тато. Ще маю сестру, але вона в Києві живе.

— Якщо ми не помиляємося, найкраща футболістка України досі лишається незаміжньою?

— Так, не помиляється.

— Майбутній чоловік у ваших уявленнях — це неодмінно людина з «футбольного світу»? Чи матимуть шанси й кандидати, які не надто вправно дають раду м'ячу?

— Як там мовиться: серцю не накажеш. Який зустрінеться і який прийдеться до душі. А буде він футболістом чи людиною якоїсь іншої професії — мабуть, для мене це не є аж таким принциповим. Зрештою, раду м'ячу я й сама дам. Майбутній чоловік може бути й просто палким уболівальником (успіхається). ■

«Роналду — видатний гравець і легенда світового футболу. З цим не посперечаєшся. Але мені більше подобається Мессі!»

ньо-жовтим» здобути нові перемоги.

— А ким захоплюєтеся на міжнародній арені? За який клуб уболіваєте і якого гравця вважаєте найкращим?

— Це, абсолютно однозначно, «Барселона» і Ліонель Мессі!

— Тобто Кріштіану Роналду — не ваш герой!

— Роналду — видатний гравець і легенда світового футболу. З цим не посперечаєшся. Але мені більше подобається Мессі!

— За кого вболіватимете на «чоловічому» ЧС-2018?

— Можливо, за Англію. Або за Німеччину. Вочевидь, остаточно визначусь у своїх симпатіях безпо-

Читайте у завтрашньому випуску «Цікавої газети на вихідні»:

► Підкував блоху, а дівчинку під парасолькою посадив на... носі комарика

► Чим прославився святий Василій?

► Бандера писав... гумор. Під псевдонімом Гордон

► 12-річна породілля нарешті відкрила секрет народження доньки

► За які гроші український депутат протягом року купив... 63 квартири

► Так боялася втратити своїх синів, що їх... убила

► Чи справдилися прогнози улюблених гумористів Штепселя і Тарапуцьки на 50 років уперед

► Крім того, аж на 2 сторінках для справжніх пань — схема вишивки

також слушні підказки, як не зіпсувати перше побачення

► А ще для господинь — ціла шпальта смачних рецептів; для любителів розгадувати завдання — сторінка «Гарбуз із секретом» та кросворди; і для всіх, звісно, — медична сторінка, рубрика «Так ніхто не кохав», програма телепередач і гороскоп на наступний тиждень

ЦІКАВА
Газета
на вихідні

образу Ісуса; розповідь про домашні рослини, які допоможуть у догляді за шкірою; поради, як дешево й ефективно почистити чайник; а

«Цікава газета на вихідні»

Відтепер нас можна передплатити у будь-якому поштовому відділенні України

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ:

1 місяць — 11 гривень

3 місяці — 33 гривні

6 місяців — 66 гривень

Передплатний індекс для Волині — 60304, для Рівненщини — 60312, для решти України — 60307

У комплекті з «Волинню-новою» — значно дешевше!

Анекдоти

))) :)) :)) :))

Двоє друзів уклали парі. Прийшли на зупинку таксі. — Яка ціна до вулиці Шевченка? — Тридцять гривень. — А якщо я з другом? — Все одно. — Бачиш, Васю, я ж тобі казав, що ти нічого не вартий.

))) :)) :))

У супермаркеті. — З вас 100 гривень. — Як сто? На ціннику ж написано 50 гривень? — Ну, написано, але насправді це коштує 100 гривень. — Ну добре, ось. — Вибачте, але ви мені дали тільки 50 гривень. — Так, там написано 50, але насправді це 100 гривень.

РЕКЛАМА

на авто, нерухомість, бізнес техніку, подорож, навчання, для розвитку бізнесу

КРЕДИТ

ВІД 10 000 ДО 800 000 грн

м. Луцьк
099-722-34-71 098-501-85-78

Детальна інформація на консультаційному дзвіні. Не є банківським установою. Вис. № 1071/002000/2016/12. М. Луцьк, 11.01.2018

